

Karjalan Jääkäripataljoonan Allupseerikoulun 44. kurssin kurssijulkaisu

KORPI NOTU RI

5

SISÄLLYS:

Pataljoonan komentajan tervehdys	1
Synti, rakkaus, sota ...	2
Sissitoimintaa erikoisolosuhteissa	4
Haastattelu	5
Ruudin keksijä	7
Kolmannen joukkueen marssi	11
Shakki ykköstilalla	11
Jo on aikoja eletty ...	12
Olihan meitä ...	16
Maani	24

KORPISOTURI 5

Karjalan Jääkäripataljoonan
Aliupseerikoulun 44 kurssin
kurssijulkaisu

OPPILASKUNTA

Kuraattori Ltn. T. Skog

HALLITUS

Opp. M. Varis
Puheenjohtaja

Opp. K. Metsola
Varapuhjoht.

Opp. E-P. Saarevainen
Sihteeri

Opp. V. Huttunen
Rahastonhoitaja

Opp. N. Saavola
Jäsen

Opp. S. Hämäläinen
Ohjelmatoimikunta

Opp. S. Pirinen
Urheilu

Opp. H. Kallio
Veripalvelu

Opp. P. Perola
Hengellinen tmk.

TOIMITUS

Opp. K. Metsola
Puheenjohtaja

Opp. J. Rajanti
Toim.s sihteeri

KUVALAATAT:

Oy Klichekuva Ab

KIRJAPAINO:

Uudenmaan Kirjapaino Oy

Karjalan Jääkäripataljoonan aliupseerikoulun oppilaat

Opiskelunne nyt päättyessä aliupseerikoulussa te siirrytte yksikköihinne kouluttamaan ja kasvattamaan suomalaisia miehiä sotilaallisissa tiedoissa ja taidoissa.

Teiltä tullaan vaatimaan tulevina esimiehinä paljon. Olkaa aina sekä palveluksessa että palveluksen ulkopuolella ryhmänne miesten esikuvana. Kehittäkää itseänne jatkuvasti sekä sotilaana että ihmisenä — ottakaa johtajaihanteenne sotiemme kunniakkaista taisteloista.

Onnittelen teitä saavutuksistanne aliupseerikoulussa.

Everstiluutnantti
Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja

Synti, rakkaus, sota ...

*Oppilaskunnassa,
pataljoonan johtaja-
aineksen ja RUK:n
oppilaskunnan parissa
toimeenpannusta
kiertokyselystä.*

Asevelvollisuusaikanaan nuorukainen joutuu elämään irrallaan normaalista, totutusta ympäristöstään. Sotilaallinen yhdenmukaisuus pyrkii tuntumaan yksitoikkoisuudelta. Massaelämällä on omat suuret etunsa yksilön sosiaalisessa kasvatuksessa, mutta siinä on monien kohdalla myös suuri henkisen herpautumisen vaara. Aamujen nyrskähdytyskin voivat tuntua kuin pääläelle tippuvat vesipisarat: henkisesti turuttavilta. Yksilön vapaus, yhteiskuntamme perusarvo, esiintyy kollektiivisessä elämän muodossa hyvin rajoitettuna, ainakin ulkonaisesti. On vaikeaa aina muistaa, että olemme täällä turvataksemme sen, voidaksemme toteuttaa sitä täysin mitoin omalla kohdallamme tulevaisuudessakin kasvaa yksilöinä persoonallisuuksiksi. Vaara on sama, mikä meitä vaanii myös teknillistyvässä kulttuurissa. Tapahtuu helposti hengen inflaatio, henkinen itsenäinen ponnistelu jää vähemmän hyödyllisenä toisarvoiseksi. Massassa, laumassa, tulevat helpoimmin esiin voimakkaimmat, yksinkertaisimmat ja suorasukkaisimmat tarpeet. Hienomman yksilöllisen hengen elämän on vaikea löytää yhteisiä, laumallisia ilmaisuja.

Ihminen on eläimenä epänormaali. Eläin on sitä mitä on. Ihminen on enemmän. Hän on tehtävä, prosessi. Tulos riippuu paljolta siitä, mihin pyrimme. Kokonaismieltemme elämästä, ajatussiltömme, mielikuvavarastomme kokonaisuutena, on uskontoa. Se rakentuu realiteeteille omille aistikokemuksillemme, mutta se menee myös sen yli, pyrkii luomaan ehyttä ja täydellistä. Henkilökohtainen sielunelämä, osallisuus objektiivisen arvojen maailmaan on persoonallisuuden ydin, elämän kantava voima silloinkin kun omat voimat tuntuvat vähäisiltä.

Järjestetyn kyselyn tarkoituksena oli osaltaan virittää ajatuksia niistä elämän peruskysymyksistä, joilla syvempi persoonallinen hengen kehitys lepää. Kysymykset pyrkivät valottamaan eri puolilta kokonaisasennoitumista elämään.

Ensimmäinen kysymyssarja kosketti kristillisen maailmankatsomuksen perusarvoja: Jumalaa, Jeesuksen persoonaa ja Kirkkoa. Noin puolelle merkitsee Jumala persoonallista substanssia, kolmas osa kä-

sittää Jumaluuden panteistisena, elämää ylläpitävänä kaikkiallisena voimana ja lopuille ihminen on käiksen mitta, Jumala on vain ihmisen toiveiden ja pelkojen projektio tyhyyteen. Ehkä enemmän opetuksen kuin omakohtaisen kokemuksen tuloista lienee, että Jeesus on kahdelle kolmasosalle Sovittaja ja Vapahtaja. Kolmannekselle Hän on nerokas ihminen, suuri siveellinen opettaja ja esikuva. Muutamat tunnustivat, ettei heidän suhteensa ollut vielä selvä. Kirkko laitoksena sai huomattavaa arvostelua. Kuitenkin kaksi kolmannekselta piti sitä Kristukseen tunnustautuvien yhteisönä ja yksi viidennes katsoi sen palvelevan elämän henkistymistä ja toinen viidennes piti kirkkoa perinteellisenä laitoksena vailla realistia arvoja.

Seuraava ryhmä, keskeiset hengen elämän käsitteet: synty, rukous, armo olivat ilmeisesti vaikeita vastata, sillä useat jättivät jonkin niistä auki. Enemmistö näkee synnin rikkoksena, menettelynä vastoin parempaa tietoa, erona hyvästä ja jumalallisesta, elämän ikuisten lakien rikkomisena. Melkein yhtä moni ymmärtää synnin lähinnä rajoittavana estesyntinä; tietämättömyytenä ja voittamattomuutena toimia parhaalla mahdollisella tavalla. Vain muutamat piti koko käsitettä mörkönä, elämän aiheettomana mustamaalaamisena. Armo oli vaikea käsite, jonka monet olivat kuitenkin vanginneet järkipäraseen ilmaisuun syvällisemmän hengen elämän aarteena. Yli puolet ilmaisee sen seurakunnassa vaikuttavana jumalallisena voimana ja kymmennes pitää sellaista sieluntilaa rakenteellisiin ominaisuuksiin perustuvana itesuggestiona. Rukous on kolmelle neljäsosalle siltana ylös ja ulos, keskustelua Jumalan kanssa, muutamat pitivät sitä sisäisenä heikkoutena ja jotkut idealistin retkeilynä ihanteiden maassa.

Kolmannessa kysymysryhmässä liikuttiin hieman laajemmalla pohjalla: henkisyys, rakkaus, sota. Henkisyttä piti yli puolet elämän korkeimpana ilmenemismuotona, kolmannekselle se merkitsi vain osaa normaalista elämän menosta ja loput katsoivat henkiset varustukset terveen fyysisen elämän korvikkeeksi. Kysymyksessä rakkaudesta jokaisella oli jo ilmeisesti omakohtaista kokemusta, sillä vastaaminen

oli sataprosenttista. Valtaosalle rakkaus merkitsi tietä hengen ja arvojen maailmaan, porttia kauneuden hyvyyden, elämän rikkauten ja kokonaisuuden syvähenkiseen elämiseen. (Kysyttäessä toisessa yhteydessä kunkin seurustelun laatua, hyvin monet kumminkin ilmoittivat seurustelewansa tilanteen mukaan eli »niinkuin tyttö sallii». Tilastollisesti ilmeni tässä huomattavaa ristiriitaa ihanteen ja arkisen käytännön välillä.) Neljännes suhtautui siihen kuitenkin realistisena sielullis-ruumiillisena tarpeiden toteutuksena ja muutamat tyytyivät vain ulkokuoreen, itsekeskeiseen nautiskeluun. Väkivallan käyttöä ja sotaa piti melkein puolet sallittuna puolustauduttaessa, mutta yhtä suuren osan mielestä se on inhimilliselle elämän tasolle häpeällistä ja mieletöntä. Muutamat katsoivat taas vahvemman väkivallan elämän laiksi.

Seuraavassa kysymyssarjassa oli esillä ihanne ja esikuva sekä jumalanpalveluksen ja rukouksen henkilökohtainen merkitys. Valtaosa asetti elämän ihanteensa korkealle tunnustaen esikuvakseen epäitsekään, ehyen syvällisen persoonallisuuden. Neljännekselle merkitsee enemmän asema ja elintaso ja epikuurolaisia aistillisen elämän ilon etsijäkin löytyi muitamia. Rukouksellinen mieliala merkitsee jokapäiväistä rohkaisua ja kannustintaa noin neljännekselle, puolet pysähtyy ajattelemaan ja rukoilemaan hädän tullen ja yksi neljännes ei tuntenut sellaista sielun tilaa lainkaan. Seurakunnan jumalanpalvelus oli kolmannekselle hebreaa, tavoittamaton, vailla merkitystä, noin puolet kokevat sen ylentävänä ja vapauttavana hiljentymisenä ja riisuuntumisenä Kaikkivaltiaan edessä. Lopuille se oli lähinnä ulkokohtainen kulttuuritilaisuus ja taide-elämys.

Viimeisenä ryhmänä olivat aikaisemmat uskonnolliset kokemukset ja vaikutteet, toivomukset ja purnaukset. Kodin uskonto oli muutamaa harvaa poikkeusta lukuunottamatta vaikuttanut kannustavasti ja avartavasti. Koulun vaikutus oli sitä vastoin yli puolelle merkityksetön tai vieroittava. Kokemukset seurakunnasta sikäli kuin niitä oli, olivat hieman myönteisempiä.

Purnauskysymysten perusteella suurinta pahennusta oli aiheuttanut uskonnon muotoihin kangistuminen, elävän hengen puute, vanhoillisuus ja ahdasmielisyyt sekä epäloogillisuus (tieteen ja uskonnon ristiriitaisuus). Julistajien oikeaoppisuus ja muodollisuus, toisten tuomitseminen ja omahyväisyys saivat ankaraa arvostelua. Lahkoliikkeitä ja tyrkyttävää julistusta paheksuttiin.

Uskonnon myönteisestä merkityksestä tuotiin esiin, että oli yleensä vapaus muodostaa mielipiteensä ja että julistettiin uskontoa, joka soi vapautuneisuuden tunteen, ylensi ja puhdisti, antoi voimaa ja luottamusta elämään. Nuorten pappien elämänmyönteinen julistus oli innoittanut monia. Kiihtoisuutta ilmeni siitä että Kirkko opastaa nuorta ihmistä löytämään elämässä pysyviä arvoja, huolehtii ihmisestä, hakee kaikkia. Julistuksesta rakkaus, anteeksianto, armo, suvaitsevaisuus, hyvyys, moraalisuus ja isänmaallisuus olisivat jääneet mieltä kannustamaan. Selvää julistusta, voimaperäistä työtä ja arvojen kirkastamista toivottiin enemmän.

Armeijan sielunhoitotyötä pidettiin yleensä liian vähäisenä, liian sotilaallisena ja muodollisena. Pakollisuus oli häirinyt monia. Toivottiin mahdollisuutta syvällisempään, hartaampaan ja persoonallisempaan. Käytännössä se merkitsee suuremp-

paa antautumusta työntekijäin, »kunninkaan lähettien» taholta, kuten eräässä paperissa asiaa selvitettiin. Myös se vaatisi pienempiä ryhmiä eli enemmän happea sekä tilaisuuksien mahdollisimman edullista sijoittamista muun raskaan palvelun joukossa. Iltalomat olivat monien mielestä liian ahdas aukko normaaliin elämän kenttään, toivottiin myös henkempää kosketusta: esitelmöitsijöiden ja »hyvien sielunpaimenien» vierailuja, yhteyttä paikkakunnan rientoihin ja monipuolisempaa kirja- ja lehtivalikoimaa. Moni tunnusti myös rehellisesti oman yrittämättömyytensä ja vetämättömyytensä, mutta esitti samalla puolustukseksien edellä mainittuja seikkoja.

Yleisittäin kysely antoi myönteisen kuvan. Vastaukset ilmaisevat nuorta, tervetty idealismia ja elämänmyönteistä etsivää mieltä. Monissa tapauksissa ihanteellisuus on ilmennyt ankaranakin kritiikkina. Ympäristö ei ole vastannut ihannekuvaa. Niissä tapauksissa, joissa omakohtainen paneutuminen ja pyrkimys näyttää vähäisimmältä, on terve kritiikki saanut ironisen, hyökkäävän piirte. Osa vastaajista on taas niin nuoria, että vastaukset on annettu opetetun perusteella, vailla omakohtaiseksi elettyä asennetta.

Kysymykset ovat suuria, ehkä joillekin hieman arkojakin mutta niiden pohdiskeleminen ei saisi olla kenellekään vieras. Meidän jokaisen yksilöllisenä oikeutena velvollisuutenakin vapaan kansakunnan jäsenenä on rohkeasti pyrkiä toteuttamaan itseämme, kulttuuriamme oman minämme kautta ja ihmisinä, Valtakunnan kansalaisina, kasvaa kohti suurempaa ihmisyyttä.

Elämä ei ole katsomo. Se on kenttä.

Sissitoimintaa erikoisolosuhteissa

Suomalainen maasto tarjoaa yleisesti ottaen hyvät mahdollisuudet sissitoiminnalle, eikä mitään ratkaisevasti ja jyrkästi poikkeavaa tässä mielessä löytyne, sillä sissinhän on kyettävä toimimaan oloissa kuin oloissa, mikään ei saa olla hänelle vierasta, eikä mikään esteenä hänen toiminnalleen. Kuitenkin määrättyillä suppeammilla tai laajemmilla alueilla tapahtuva sissitoiminta saa siinä määrin erikoispiirteitä, että toiminnan onnistuminen vaatii tavallisuudesta poikkeavia toimintoja ja toimenpiteitä, vieläpä joukkojakin. Näitä tarkastelemme jäljempänä.

I Meikäläisittäin ajatellen voidaan erikoisolosuhteina pitää *meren rannikolla ja saaristossa, mikseipä vielä suurten sisävesiemme tuntu-massa olevia oloja.*

Meririntamat kuuluvat merivoimien ja rannikkojoukkojen alaan, mutta ne tarjoavat myös edellytykset sissitoiminnalle, sillä sopivia kohteita on.

Tarkastelun kohteina ovat sissitoiminnan mahdollisuudet, siihen käytettävät joukot, kohteet, ja itse toiminta pääpiirtein ja erityisesti kesäaikana.

1. Mahdollisuudet

- riippuvat ratkaisevasti siitä, mikälaista ja kuinka paljon kuljetusvälineistöä on käytettävissä, uimalla ei pitkälle,
- paikallistuntemus
- merenkulkutaito
- erikoishenkilöstön saanti (tstsukeltajat, meripioneerit, viestihenkilöstö jne)
- vastaava erikoisvälineistö

2. Joukot

- rungon muodostaa sellainen henkilöstö, jolla on tarvittava kokemus merellä liikuttaessa,

siis laivasto- ja rannikoyksiköistä,

- merivoimien omat erikoississiosastot (tstsukeltajat, meripioneerit, kuljetushenkilöstö, torpedo-miina-alan henkilöstö jne)
- maavoimien sissiosastot täydennetään em erikoishenkilöstöllä
- johto kaistasta vastaavalla yhtymällä, joka järjestää tarvittavan erikoisvälineistön ja niiden käyttäjät

3. Kohteet

- esikunnat, kntopaikat
- meri- ja ilmailuvanta-asetat
- varastot
- merenkulun turva- ja paikantamislaitteet
- tyk- ja ohjusasetat
- viestivälineet ja -yhteydet
- lentokentät
- satamat, alukset

4. Toiminta

- yllätys, häikäilemättömyys
- liikkuvuus toiminnanvapauden säilyttäjänä
- erikoisvälineiden käyttö luonteenomaista
- tukialueet helposti paikannettavissa
- pimeätoiminta
- joukot pienehköjä
- yhteistoiminta varsinaisten merivoimien kanssa välttämätön edellytys onnistumiseksi, samoin rannikkojoukkojen
- tiedustelu jatkuvaa ja tehokasta
- toiminta talvella kuten maalla.

II Sissitoiminta asutuskeskuksessa

Asutuskeskukset muodostavat tärkeinä maantie- ja rautatiesolmukohdina sekä myöskin teollisuuskeskuksina ja hallinnollisina keskuksina vihollisen selustassa avainasemassa olevia kohteita, joihin se pakostakin joutuu sijoittamaan erilaatuisia esikuntia, huoltolaitoksia, varastoja,

kuljetusyksiköitä jne. Nämä kaikki tarjoavat sissille erinomaisia, mutta paljon purtavaa aiheuttavia toiminnan kohteita. Seuraavassa erikoispiirteitä

- toiminta valmisteltava hyvin etukäteen
- pääasiassa tiedustelua ja häirintää, vain pakotettuna taistelu (tiedustelun tulokset toteutetaan ylempään johdon toimesta, pommitukset jne)
- lyhytaikaista, pienin voimin ja hajautetusti
- kuvaannollisesti ja todellisuudessa seinä edessä, »Aravatoimintaa» makasiinirotan perspektiivistä
- oikea mies oikealle paikalle, kaupunkilaiset asialle, paikallistuntemusta tarvitaan
- tuholaisoiminta rinnan ja mikäli mahdollista yhteistoiminta heidän kanssaan
- kohteita paljon, mutta vaikeasti lähestyttävissä
- tukialueita valittava asutuskeskuksen laitamilta tai ulkopuolelta toimintavapauden vuoksi
- vesijohtolaitoksen ja puhtaana-pitolaitoksen labyrintit myös käyttöön
- huolto järjestettävä niin, ettei täydennystä tarvitse toimittaa, eikä siihen useimmiten ole mahdollisuuksiakaan
- mahdollisuuksien mukaan tukeuduttava paikalliseen väestöön, mikäli sellaista on ja mikäli luottamus on molemminpuolinen, ehdottomasti

III Edelläolevaan liittyä läheisesti toiminta *Etelä- ja Länsi-Suomen avomaastoissa*, josta muutama sana

- pienin joukoin, hajautettuna
- paikallistuntemus jälleen
- kesällä varsin hyvät edellytykset
- painopiste häirinnässä ja tiedustelussa
- kohteet varmasti ilmasuojattu, eivät yleensä aukeilla, joten lähestyminen käy päinsä salassa
- pimeätoiminta

Edelläsanotulla on tahdottu osoittaa, että kaikkialla, missä yleensä »tavallinen sotaväki» toimii, siellä toimii myöskin sissi. On erityisesti korostettava niiden valmisteluissa ja suunnittelussa huomioonotettavien toimenpiteiden tärkeyttä, joita tällaisissa tapauksissa on toteutettava ns normaalista sissitoiminnasta poiketen.

— *Herra Kapteeni, minkälaisena pidätte nykypolven subtautumista isänmaallisuuteen ja eritoten puolustuslaitokseemme?*

— Olen saanut sen käsityksen, että nykypolven miehinen aines yleensä suhtautuu isänmaallisuuteen asiallisella ja täysin oikealla tavalla. Sodanjälkeinen nuoriso on etsinyt ideologiaansa ja löytänyt sen *maanpuolustustahdosta*. On ymmärretty tämän asian arvo, sen elintärkeys. Tämä oivallus on ohjannut nuorisomme suhtautumisen puolustuslaitosta kohtaan myönteiseksi, aktiivisesti mukana toimivaksi.

Entä mitä Te tiesitte maanpuolustustyöstä ennen sotaväkeen tuloanne? Mitä antoi koti, koulu, julkinen sana? Koti varmaan kasvatti rakkautta kotiseutuun ja isänmaahan, mutta muut tuskin mitään. Oikeastaan Te saitte ensimmäisen kosketuksen maanpuolustustyöhön vasta täällä Karjalan Jääkäripataljoonassa. Toivon, että jokainen Teistä tuntee velvollisuudekseen viedä kotisudulle rohkaisevan sanan, valaisevan ajatuksen ja omalta osaltaan nostattaa ymmärtämystä maanpuolustustyötä kohtaan.

— *Minkälaatuiseksi arvostellaan nykyinen aliupseereiksi ja upseereiksi koulutettava varusmiesaines?*

— Kyllä se arvostellaan hyväksi. Yleisestä sivistystason noususta johtuen voidaan väittää, että se on kehittyneempi kuin sotia edeltänyt. Vähintään keskikoulun käyneitten suuri määrä mahdollistaa aliupseerikoulunkin varsin monipuolisen ja laajan ohjelman nopean läpiviemisen. Mutta tiedätkö, mistä puute pilkistää? Sivilissä kävellään vähemmän, hiihdetään vähemmän kuin ennen. Autoillaan enemmän, mopoillaan enemmän. Siitä johtuu, ettei fyysinen kunto ole paras mahdollinen. Lohdullista sentään on, että se varusmiesaikana nousee ja tuntuu siltä, että se aliupseerikoulun II jaksolla on jo hyvällä tasolla.

— *Vaikuttaako vapaaehtoisten suuri määrä res.au. ja res.ups. laadun tasoon ja ovatko he täysin kypsiä koulutuksen jatkuessa aina RUK:uun asti?*

— Sanoisin, ettei se vaikuta kokonaisuuteen, mutta se tuottaa toisinaan harmia asianomaisille itselleen. Esimiesaseman edellyttämä

miehekkyyks ei ole aina riittävän kehittynyt — sitä ei korvaa suoritettu ylioppilastutkintokaan — ja vaara hävitä kilpailussa RUK:uun pääsystä on mahdollinen.

Vapaaehtoisen ylioppilasaineksen ikä on kuitenkin yleensä 19 vuotta ja tuntuu siltä, että he jaksavat kantaa sen vastuun, mikä esimiehelle lankeaa. Mutta 17 vuotiailla on toisinaan se vaara, etteivät he ymmärrä oikein johtajan asemaansa, vaan poikamaisuus pääsee esiin. Fyysillinen kunto ei myöskään aina ole kehittynyt vaadittavalle tasolle. Tällaisia harmejä siinä joskus ilmenee. Kuitenkin on sanottava, että vapaaehtoisena tulo yleensä on edullista ja asianomaisen myöhempiä kehitystä ajatellen aivana oikea teko, mutta *tulo liian aikaisin ei ole asiallista*.

— *Mistä katsotte johtuvan tämänhetkisen huomattavan upseeripulan?*

— Se on varsin monitahoinen pulma. Läheskään kaikkien luonne ei saa tyydytystä sotilaan ammatista. On siis tunnettava mieltymystä tätä alaa kohtaan ja intoa sotilaan karuun tehtävään niin runsaasti, että *tuntee voivansa antautua siihen kokonaan*. Tarpeeksi moni nuori mies ei voi tuntea näin — on helpompia ja vapaampia ammatteja, miellyttävämpiä ja paremmin palkattuja aloja. Kasvattajan ammatistakin valitaan helpompi ja sellainen, joka ainakin alkuvaiheessaan on paremmin palkattu. — Nyt on kuitenkin ehdotettu, että upseeri Kadettikoulun käytyään tulisi saamaan luutnantti y:n viran suoraan ja muitakin korjauksia juuri alempiin palkkaluokkiin lienee odotettavissa.

Siirtopakkoa pelätään liikaa. Joitakin vuosia sitten tästä asiasta saatu käsitys on jo nykyisin syytä muuttaa.

Varusmies näkee upseerin arkisen aherruksen ja hänestä tuntuu, ettei kenttämiehen asema siitä muuksi muutu. *Upseerin ammatti on kuitenkin varsin monipuolinen*. Upseereilla on runsaasti muunkinlaisia tehtäviä, suunnittelu- ja järjestelytehtäviä esikunnissa, opettajan tehtäviä sotakouluissa, mahdollisuus siirtyä teknillisille- ja eri huoltoaloille jne.

Se on myöskin »konjunktuurikysymys», jonka nykyinen vaihe

Haastattelu...

kuitenkin lähenee loppuaan, koska Kadettikouluun pyrkijöitten määrä on noussut jatkuvasti. Tämä ei tietysti korjaa sitä välivaihetta, jolloin vain harvat halusivat valita upseerin uran. Se on aiheuttanut toistaiseksi jatkuvan vaikeuden, koska yli puoli tuhatta upseerin virkaa on auki. Tämän tekijän uskoisin lisäävän tälle uralle pyrkimistä, koska tämän välivaiheen tyhjyys pakostakin aiheuttaa sen seurauksen, että nopea eteneminen upseerin uralla nyt sen aloittaville on mahdollista. Nyt jos koskaan kannatta ryhtyä upseeriksi.

— *Mitä näkökohtia Teillä on ns. atomisodasta?*

— Sivilimaailmassa atomisodan uhka on suuri propagandavaltti. Mutta käytännössä se tuottaa jo strategisessakin mielessä monia vaikeita probleemeja itse ydinaseitten käyttäjillekin. Meillä on leviämässä käsitys puolustuslaitoksemme voimattomuudesta suurvaltojen totaalista sodankäyntiä vastaan.

— *Herra Kapteeni, minkälaiset mahdollisuudet mielestänne meillä on turvata puolueettomuutemme ja koskemattomuutemme omalla armeijallamme?*

— Jos heräisimme jonakin aamuna toteamaan, että nykyisten ydinräjähdekokeilujen aiheuttama vahva saaste olisi peittänyt kasarmialueemme, niin mitä tekisimme? Mitä osaisimme tehdä? Mitä välineitä meillä olisi käytettävissämme?

Heräisimme vain huomaamaan, ettemme ole valmistautuneet tällaiseen — edes tällaiseen mitättömältä tuntuvaan rauhanajan »harjoitukseen». Entä miten on kotiseutumme valmistautunut? Nämä vasta-

kysymykseni herättäkööt meidät *aktiiviseen toimintaan väestönsuojelutyön hyväksi*. Siihen on uhrattava varoja. Siihen tarvitaan talkoohenkeä!

— En usko ollenkaan, että käsitys puolustuslaitoksemme voimattomuudesta — defaitismi — olisi leviämässä. Päin vastoin laajalti kansamme keskuudessa on herätty huomaamaan maanpuolustustahdon ja -hengen arvo. *Usko puolustuslaitoksemme voimaan puolueettomuutemme lujana vartijana on kasvamassa*. Ei atomisodan uhka poista tätä suomalaista uskoa. Maanpuolustustyötä tehdään lähes kaikkialla maassa uusin innoin, tulevaisuuteen uskoen, puolustuslaitosta kaikin tavoin tukien.

Nykyisin jo ymmärretään, että sotilaallinen tyhjiö vetää naapurien valloitushalun puoleensa ja täyttyy siten. Oivalletaan siis, että puolustuslaitos on itsenäisyytemme edellytys ja puolueettomuutemme ainoa vartija. Tiedättekö muuten yhtään sellaista maata, joka laiminlyötyään puolustuslaitoksensa olisi itsenäinen II maailmansodan jälkeen. Sellaista maata ei ole.

— Meidän mahdollisuutemme turvata itsenäisyytemme ovat yhtä hyvät, mieluummin paremmat kuin ennen talvisotaa. Talvisodan ihme, jatkosodan taistelut, sotakorvausten ja ulkomaisten velkojemme maksut ja monet muut tekijät ovat sijoittaneet meidät maailman kansojen tietoisuuteen vapauttaan rakastavana, sisukkaana, omalaatuisena kansana.

Olemme lujasti osoittaneet, että me olemme niin vaikea pala purtavaksi, ettei kenenkään kannata sitä yrittää.

”Ruudin keksijä”

Käsitteet »Olla ruudin keksijä», tai »siitä ei ole ruudinkeksijäksi» ovat saanut suomalaisessa kielenkäytössä jo niin vakiintuneen aseman, että sitä ei enää tarvita puhumalla parannella. Mitä historialliset asiakirjat tietävät »ruudin keksimisestä», siitä muutamia hajahuomioita.

Ruudin keksiminen juontaa juurensa hämärästä menneisyydestä. Kiinalaiset näyttävät tunteneen ruudin jo kauan ennen ajanlaskumme alkua ja käyttäneen sitä ilotulituksissa ja jopa suurikaliperisissa työkeissäkin. Tieto uudesta keksinnöstä nähtävästi levisi Intiaan ja sieltä vähitellen yhä edelleen länttä kohti. Muutamit kirjailijat, kuten Filostratos, jopa väittävät Aleksanteri Suuren tavanneen, yrittäessään valata Etu-Intiaa, tuliaseilla varustettuja vihollisia. Joka tapauksessa näyttää todennäköiseltä, että ruudin tunteminen oli jo keskiajan alussa levinnyt Arabiaan, jopa Länsi-Eurooppaan saakka. Historiallinen tosiasia on, että Heliopoliin kaupungista kotoisin oleva kreikkalainen Kallinikos v 667 keksi »kreikkalaisen tulen». Konstantinopolin piirityksen aikana (669—676) luovutti Kallinikos salaisuutensa keisari Konstantinos IV Pogonnatokselle, joka käytti tarkasti salassa pidettyä uutta keksintöä erittäin menestyksellisesti Konstantinopolin puolustuksessa saraseeneja vastaan.

Kreikkalaisella tulella oli seuraavien vuosisatojen sodissa huomattava merkitys. Sen kokoomuksesta ei ole todistettavia tietoja, mutta luultavaa on, että sitä oli olemassa eri lajeja, sekä jähmeitä että neste-mäisiä. Eräs laatu lienee ollut ko-

koonpantu salpietarista, rikistä, naptasta, maahartsista ja piestä. Marcus Gracchus kertoo v 846 ilmestyneessä kirjassaan »Liber ignium» sen sisältäneen rikkiä, viinikiveä, liimaa, pikeä, salpietaria, rikkiä, »palaavaa vettä», myrhaa ja kamferia. Lähinnä voidaan kreikkalainen tuli rinnastaa nykyisin käytössä oleviin polttotaisteluaineisiin, sillä se viskattiin vastustajan päälle, taikka heitettiin heittokoneilla. Myöhemmin sitä ammuttiin putkistakin.

Askel kreikkalaisesta tulesta ruutiin ja tykkeihin ei ollut enää pitkä, erittäinkin kun on hyvin luultavaa, että huhu kiinalaisten tykeistä olisi jo kantautunut länsimaihinkin saakka. Niinpä jo Marcus Gracchus em kirjassaan esittää seuraavan »ruutireseptin» 6 osaa salpietaria, 2 osaa rikkiä ja 2 osaa hiiltä, jollainen seos ei suurettakaan eroa nykyisestä mustasta ruudista, ja joka luultavasti oli tarkoitettu raketteihin. Uutta »ruudin keksimisessä» oli siis ainoastaan ajatus käyttää »kreikkalaista tulta», ei syyttämään, vaan voimanlähteenä heittämään raskaita kappaleita putkista. Historiallinen tosiasia on, että tuliaseet keksittiin osapuulleen samanaikaisesti eri paikoissa ja tykkien esiintymisestä taisteluissa on olemassa seuraavat todistetut tapaukset:

Sevillan puolustus v 1247. Mibellan linnoituksen puolustus v 1259, jolloin käytettiin ammuksina kiviä. Sidgilmen kaupungin piirityksessä 1273. V 1308 Kastilian ruhtinas Ferdinand IV käytti tykkeitä Gibraltarin piirityksessä. Augsburgin kaupungilla oli tykki v 1301 ja samaten näkyy vanhoista asiakirjoista,

että myös Genovan kaupungilla oli v 1313 pieni tykki.

Varsinaisina »ruudin keksijöinä» mainitaan tavallisesti Breisgaun Freiburgissa olevan luostarin munkki Berthold Schwartz (n v 1320), englantilainen munkki Rogen Bacon (n v 1280) sekä muuan Konstantin Amalzen.

Alussa ruuti valmistettiin jauheena. Vasta v:n 1429 jälkeen opittiin valmistamaan jyväruiua.

Ruuti pysyi pääpiirtein muuttumattomana aina v 1801 saakka, jolloin Scharnhorst, joka uudisti Preussin tykistöä, vaati tykkejä varten erikoisen karkeata ruutiä. 1832 keksittiin ns karkea tykistöruuti ja ruudin huomien keksittiin 1850-luvulla. Musta ruuti oli kuitenkin kaikista parannuksistaan huolimatta liian vilkasta ja liian heikkoa. Syntyi savua, alkunopeudet pysyivät vaatimattomina ja aseiden putket likaantuivat, ampuma-aseille oli keksittävä uusi polttoaine.

Nitratun selluloosan tultua tunnetuksi ja jota keksijät Schönbein ja Böttger v 1846 yhä edelleen paransivat, johti uuden ruutilajin, pumpuliruudin keksimiseen sellaisella että Itävallassa Simmeringin pumpuliruutivarastot räjähtivät joulukuussa v 1862.

Ranskalainen insinööri Vieille huomasi tällöin ettei pumpuliruuti tällaisenaan sovi ruudiksi. Hän saattoi ruudin tiiviimpään muotoon ja tällöin palamisnopeus oli suoraan verranollinen paineeseen ja näin syntyi savuton ruuti.

Vieillein ratkaisu ei kuitenkaan ollut ainoa mahdollinen. Dynamiitin keksijä, ruotsalainen Alfred Nobel huomasi, että pumpuliruuti liukenee myöskin Nitroglyseriini-nimisenä tunnettuun räjähdysaineeseen, muuttuen kolloidiksi, ja näin syntyi nitroglyseriiniiruuti.

— Ruuti palaa! Miten suurista voimamääristä esim. kiväärissä on kysymys silloin, kun sekunnin sadasosissa on luodin lähdeävä liikkeelle? Keskimäärin n 2750 ilma-

kehän paine työntää luodin piipusta antaen sille (painosta riippuen) n 685—750 m/sek alkunopeuden.

Ruuti tänään ja huomenna. Nitroselluloosa- ja nitroglyseriiniiruutien gelatinoimis- ja lisäaineita parantamalla on pienennetty niiden hygroskooppisuutta, putken kulumista, liekittämyyttä ja savuttomuutta, kuitenkin vähentämättä ruutien energiapitoisuutta. Tällaisia ovat mm amerikkalainen FNH-ruuti (83 % selluloosanitraattia, 10 % dinitrotolueenia, 6 % dibytyyliiftalaattia, 1 % difenyylimiamiinia) ja englantilainen Kordit N-ruuti (19% selluloosanitraattia, 19 % glyserolinitraattia, 55 % nitroguanidiinia ja 6 % sentraliittia). Saksalaiset kehittivät Digl-ruudit gelatinoimalla selluloosanitraatin dinitrodiglykolilla (18—39%), Gudol-ruudissa on lisäksi 30 % nitroguanidiinia.

Raketti-ruudit ovat rakettien kiinteitä ajoaineita. Heterogeeniset ajoaineet ovat mustan ruudin tapaisia seoksia, joissa palavana osana on esim. piki, asfaltti tai tekohartsit ja hapettimena ammonium- tai natriumnitraatti, kaliumperkloraatti jne. Seos valetaan tai puristetaan sopivan lämpöisenä suoraan ajo-panoskammioon, jossa se kovettuu tasaiseksi säännöllisesti palavaksi massaksi. Ammoniumnitraatista saadaan myös valettava massa sekoittamalla siihen kidevettä runsaasti sisältäviä suoloja ja lämmittämällä. Homogeeniset ajoaineet ovat nitroglyseriini- ja diglykoli ruutien kaltaisia aineita, joiden molekyyileissä on sekä palavan aineen että hapen atomeja. Palamisen paine- ja lämpöherkkyyttä parannetaan sekoittamalla ruutiin epäorgaanisia aineita, suoloja, kuten nitraatteja, sulfaatteja perkloraatteja. Myös näitä ruuteja voidaan valaa halutun suuruisiksi kappaleiksi. Kaloririkkaita, nopeasti palavia ruuteja käytetään suurta tarkkuutta vaativissa ohjaamattomissa raketeissa, ohjuksien pitkiä paloaikoja varten tarvitaan hitaasti palavia ruuteja.

Hestikartano

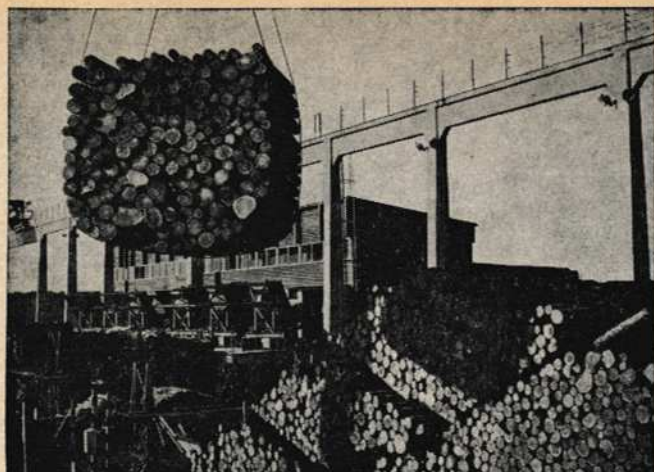
RAVINTOLA-KAHVILA

Helsinki, Keskusk. 7, puh. 19 193, 62 24 18

PITOPOUYTA	arkisin	10.30—15
	pyhäisin	12—16
PIKABAARI	arkisin	10.30—18

**Missä pietähän pitoja
kussa häitä häälitähän?
Eouhen laajasfa tuvasfa
suuresfa hääsalisfa**

Hääsaliin mahtuu 40—80 henkilöä.
Pohjolan saliin 60—200 henkilöä.
Pirttiin 30—60 ja
Isännän huoneeseen n. 15 henkilöä.

SUURTEOLLISUUSLAITOS YHTEISKUNNAN PALVELUKSESSA

Tuotantonsa puolesta Rauma-Repola Oy jakaantuu neljään päähaaraan, mekaaniseen puunjalostusteollisuuteen, jota edustavat sahat, puutyötehtaat, vaneritehdas ja hiomo, kemialliseen puunjalostukseen Rauman viskoosiselluloosatehtaalla, konepajateollisuuteen Raumalla, Porissa ja Loviisassa sekä laivanrakennusteollisuuteen Raumalla ja Loviisassa. Lisäksi yhtiöllä on maanviljelyskalkkilouhus Pohjois-Suomessa.

Kooltaan yhtiö kuuluu Suomen suurimpiin. Se on suurin sahatavaran tuottaja, sillä on suurin laivanrakennusala, ja sen laskutus oli v. 1960 22.351 miljardia mk. Yhtiön vahvuus oli 31. 12. 60 17.166 henkeä, joista metsäosastoilla n. 9.000. Työnantajana Rauma-Repola Oy tarjoaa turvatun uran vakavaraisessa suuryhtiössä, jonka monilla tehtailla ja osastoilla ja niiden erilaisissa tehtävissä on kykyjen mukaan mahdollisuus edetä teollisuuden ja yhteiskunnan arvoasteikossa.

RAUMA & REPOLA

Monark

sopii minullekin

Monark-mopedisarjan lukuisat mallit, tyylikkää väreihdistelmät ja lennokas linjakuus merkitsevät Teille valinnan varaa sekä uutta miellyttävää ajomukavuutta.

Luotettava moottori ja hyvät ajo-ominaisuudet ovat tärkeitä seikkoja suunnitellesanne mopedin hankkimista. Näille perusteille rakentuu Monarkin korkea laatu.

**EDULLISET OSA-
MAKSUEHDOT!**

Kun hankitte mopedin tai polkupyörän, valitkaa merkki, johon voitte luottaa.

KESKO OY
osakaskauppiainen

Syksyn
**ULSTERI-
UUTUDET**
ovat saapuneet

Nyt on valikoimamme runsaimmillaan — huippumuodikkaita, nuorekkaita malleja sekä tyylikkäitä, ajatonta linjaa noudattavia LEIJONA-ulstereita.

Syksyn sensaatio — nuorten miesten ulsteri karkeasta laatu-popliinista. Lämmin matlasse-vuori, villaneule kaulus ja resorivyö.

Tervetuloa valitsemaan tyyppinne ja vartalonne mukaisen ulsterin.

Leijona **PUKIMO**

PIELISJÄRVEN OSUUSLIIKE

Kolmannen joukkueen marssi

Sanat opp. Lamberg, Raimo
Säv. Liisa pien

Iskekäämme tahtiin askel joukkueen.
Saappaamme jos painaa se laulain kevenee.
Joskus saamme heittää kiväärin ja hartioilta rennselit.
Ne kerran muistoiks jää, ne kerran muistoiks jää.

Parhaasi jos koitat harjoituksissa,
vähemmän on sulla silloin harmeja.
Huumoriin voit peittää syöksytkin
ja vihellykset kранаatin.
Ne kerran...

Joskus taakse poistut saappaat tupruten.
Matalana ryömit hiekkaa ahmien.
Kaikkeen kyllä tottuu tavallaan
myös santsareihin aikanaan.
Ne kerran...

Lepo hetken löydät ehkä illalla.
Kahvit silloin ostat päivän hinnalla.
Uppoamaan pääset kirjeisiin.
Teet loma haaveen paperiin.
Ne kerran...

Shakki ykköstilalla

Huolimatta kurssimme tiivistä ja työntäyteisestä palvelusohjelmasta jäi oppilaille verraten runsaasti joutoaikaa, jonka kukin parhaaksi katsomallaan tavalla käytti hyväkseen. Vapaa-ajan monista harrastuksista oli shakki ehdottomasti ykköstilalla. Innokkaimmat shakin harrastajat kokoontuivat pelivälineiden ääreen heti ruokailun jälkeen ja viettivät sitten pari tuntia ankaraan mietiskelyyn ja ajattelu-työhön syventyneinä.

Shakkitoimikunnan tehtäväksi jäi selvittää kurssilaisten henkilökohtainen paremmuus, mutta suuren osanottajamäärän ja käytettävissäolevan ajan niukkuuden vuoksi oli kilpailu järjestettävä cupkilpailuna, jolloin vain voittaja ja hänen lähimmät adjutanttinsa saataisiin selville. Jo alunperin tiedettiin, ettei osanottajien keskuudessa ollut luokka- eikä kilpailupelaajia, mikä luonnollisesti oli omiaan nostattamaan mielenkiintoa kilpailua kohtaan. Pelaajien keskinäinen tasaväkisyys ilmeni jo ensi kierroksilla, sillä peleistä päät-

tyi kokonaista 30 prosenttia tasatulokseen, enimmäkseen tilanteissa, jolloin vain kuninkaat olivat laudan valtiaina. Noin kuukauden pelaamisen jälkeen päästiin vihdoin kilpailun kohokohtaan, finaaliin, johon osaksi hyvän onnen ja taidon avulla olivat selviytyneet oppilaat Käki ja Määttä. Suoritettiin arvonta. Ilmasa oli kieltämättä suuren koetuksen tuntua. Pelipöydän ympärillä kuhistiin ja parveiltiin, etsittiin parempia paikkoja, väiteltiin äänekkäästi loppuottelijoiden paremmuudesta — ja rohkeniko vielä joku kaiken kukkuraksi panna markan likoon suosikkinsa puolesta? Yhtäkkiä leimahti salamavalo valaisten koko tupakansavun täyttämän huoneen, ja tunnelma tiivistyi yhä täydellisemmäksi. Kolmituntinen alkoi. Kilpailijat istuivat kuin mummiot, kivettyneinä ja omiin ajatuksiinsa vaipuneina. Kädet liikkuvat poskelta nappuloille, katseet siirtyivät ruudusta toiseen, ulkomaailma oli kuollut. Katselijoiden keskuudesta kuului äänekkäs kohahdus. Valkea oli

tehnyt kohtalokkaan siirron menettäen jatkotilanteessa upseerin. Valkea kävi nyt epätoivoista taistelua asemansa parantamiseksi. Turhaan — musta aloitti järjestelmällisen hyökkäyksen valkean avointa vasenta sivustaa vastaan. Hitaasti musta juuhoi hajalle koko puolustuksen. Valkea mielti, harkitsi vielä kerran tilannetta ja nosti katseensa laudalta. Hän oli havainnut asemansa kestävämmäksi. Voittajaksi oli selviytynyt oppilas Määttä. Loppuottelu ja kilpailu oli päättynyt.

Innostus, joka oli temmannut mukaansa monet shakinharrastajat, ei kuitenkaan voinut olla vaikuttamatta myös niihin, jotka monesti kyhjöivät pelaajien vieressä kuunnellen heidän epätoivoisia sadatteluaan turhasta tappiosta tai teeskennellyn vaatimattomia selityksiä helposta voitosta. Heille alettiin pitää neuvontatilaisuuksia shakin alkeiden oppimiseksi. Ja tulosta syntyi — sen saivat vanhat oppi-isät tuntea nahoissaan onnitellessaan vasta-alkajaa voitollisen ottelun jälkeen.

Jo on aikoja eletty...

7. 8. Kontiorannassa alkoi kurssi 44. Koulumme käytävä täyttyi yhdeksästäkymmenestäkolmesta vapi-sevasta »töppösestä».

8. 8. Alkoi hillitön tupa- ja aluepalvelu. Motto: villakoirat ja oppilaat eivät sovi saman katon alle.

9. 8. Ikimuiistettavat rätkikarnevaalit. Lapanen vaihtoi omistajaa ja yöhujaja jaeltiin kuin aamulehtiä.

12. 8. Valkoisia hahmoja vilisi metsässä, hikistä läähätystä: taistelu suunnistuskilpailun voitosta.

14. 8. Kurssi sonnustautui sotisopaan — TST:n ensimmäinen näyttös — HIKI ja VERI alkoi. Kauanko tätä kestää, ja kauanko kestää oppilas parka.

18. 8. Yösuunnistuskilpailut. Suunnanottoa, reitinvalintaa ja valojen väkettä elokuisessa yössä. Kovin moni väitti, että pohjoisnapa ei ole paikallaan.

28. 8. »Pataljoona — asento, huomio — katse oikeaan — päin.» Kenraaliluutnantti J. Järventaus saapui pataljoonaamme koulutustarkastukselle.

29. 8. Pataljoona ja kurssimme näytti itseään ja viivasuoria ojenuksia kenraaliluutnanttimme kunniaksi järjestetyssä paraatissa.

31. 8. Oppilaskunnan perustava kokous.

3. 9. Yksi joukostamme kärsi kauhean tappion: oppilas Hietala meni *kibloihin*. Jää hyvästi, vapaus.

4. 9. Oppilaat muuttuivat »eläimellisiksi». Pinohiiret hissittelivät Jaamankankaalle.

11.—16. 9. Hurjat messinginheitto-karnevaalit ampumaradan maastossa. Vihulainen oli pesiytynyt näyttösuojiin.

17. 9. Vihulainen on lyöty ja oppilaat kasarmiutetaan tupia ja alueita kunnostamaan.

24. 9. Kurssi vietti hetken kansainvälisten patjatanssien merkeissä oppilas Rajannin toimiessa isäntänä. Kansainvälisen tunnelman loi oppilas Svartströmin ruotsinkieliset kiro sanat.

30. 9. 3 1/2 kuukautta SA:ssa ja ensimmäinen palkankorotus: 23

rääkkyvää korppea laskeutui koulun käytävälle.

1. ja 2. 10. Vihollinen oli edennyt etelästä aina Lahden tasalle ja pataljoona lähti »soitellen sotahan» soittokunnan töräytellessä marssisäveliä, oppilaat tungettiin junaan muiden mukana ja matka kohti sota-toimialuetta alkoi.

3.—5. 10. Panssareita, tykistöä, lentokoneita. Keltaiset hyökkäsivät.

6. 10. Viimeiset taistelut. Päänahkoja nyljettiin puolin ja toisin. Aselepo.

7. 10. Huraa nyt pataljoona kotiamme kohti punkka-aseman tasalle.

8. 10. Nukuttiin.

10. 10. Desantteja pisteen 114 maastossa. Rihla olalle ja taistoon.

12. 10. Odotettu tapaus — puolikurssijuhlat Karjalantalolla. Ohjelma loistavaa — tanssi kuitenkin parasta.

13. päivä ja perjantai. Yhteisesti päätettiin luopua jo myönneystistä lomista ja käyttää aika kaappien kunnostamiseen.

15. 10. Oppilaiden sivilijuna siirtyi kolmannelle raiteelle: uudet ökot saapuivat.

23.—28. 10. Ampumaleiri. Kurssi siirtyi viikoksi Pyympolun camping-alueelle rensselit selässä ja sohlo olalla.

30.—31. 10. Jaamankankaan yössä rätsi ja räiski. Aamun valjetessa nukkuivat vartiomiehet, sillä tupa Lockstedtin mielestä oli paljon mukavampi kantaa k:tta reitillä piste 114 — Koulu. Missä Kassu ja Mikko luurasivat.

3.—5. 11. tarjoutui kurssille tilaisuus jotostella kotikonnuille, mutta kaksi herraa kieltäytyi kunniaista ilmoittautuen villakoiravartioon.

6. 11. Verrattiin jotoksella saavutettuja voittoja ja valloituksia. — Iltaan päin mentäessä ilmapiiri muuttui ahdistavaksi, hampaita kiristeltiin Sotako?

7.—10. 11. Sota. Sissit häipyivät korpikuusien synkkiin kätköihin. Hurjat jotokset ja suuri sissipällikkö »Vellu» Pirinen toivat voiton kotiin.

22. 11. Kurssi juhli lähestyvää »loputilliä» Karjalantalolla tanssien merkeissä.

25. 11. »S' on slut nu», sanoi oppilas ja pani pillit pussiin elikä 116 aamua haihtui taivaan tuuliin kuin oppilaskunnan herrat siivouspalveluksesta.

Kapt. Sylvänne

Luutnantti Skog

Vääpeli Harju

Vääpeli Kankainen

Ylikersantti Friman

Ylikersantti Nevanen

Kersantti Pitkänen

Kersantti Päivinen

Alikersantti Liukkonen

Alikersantti Manner

Alikersantti Peltonen

Auvinen, M.
Banerjee, E.
Boman, P.
Eskelinen, J.
Hakulinen, J.
Halinen, H.
Harkonmaa, J.

Heikari, S.
Heikkinen, T.
Hietala, J.
Hirvonen, H.
Huttunen, V. H.
Huttunen, V. E. K.
Hämäläinen, S.

Ilvonen, J.
Juntunen, M.
Kakko, J.
Kallio, H.
Kaurola, E.
Karhunen, V.
Karilahti, L.

Kinnunen, E.
Koivisto, E.
Koivula, V.
Kokko, V.
Kokkonen, P.
Kosonen, P.
Kosonen, V.

Kräkin, T.
Kuijalainen, J.
Käki, K.
Kärki, P.
Kärkäinen, J.
Lahtinen, E.
Lamberg, R.

Latvala, E.
Lehikoinen, P.
Lehtonen, J.
Leppänen, L.
Leskinen, H.
Lipponen, E.
Manninen, P.

Mansikka, I.
Metsola, K.
Moilanen, I.
Muhonen, I.
Mähönen, I.
Mäkäräinen, R.
Määttä, J.

Savastola, T.
Siira, U.
Sipinen, J.
Skog, R.
Sorsa, V.
Svartström, E.
Taipale, T.
Tamminen, E.

Tiihonen, R.
Tossavainen, V.
Turunen, A.
Tynkkynen, P.
Valtanen, P.
Varis, M.
Viljamaa, T.
Vuorsalo, E.

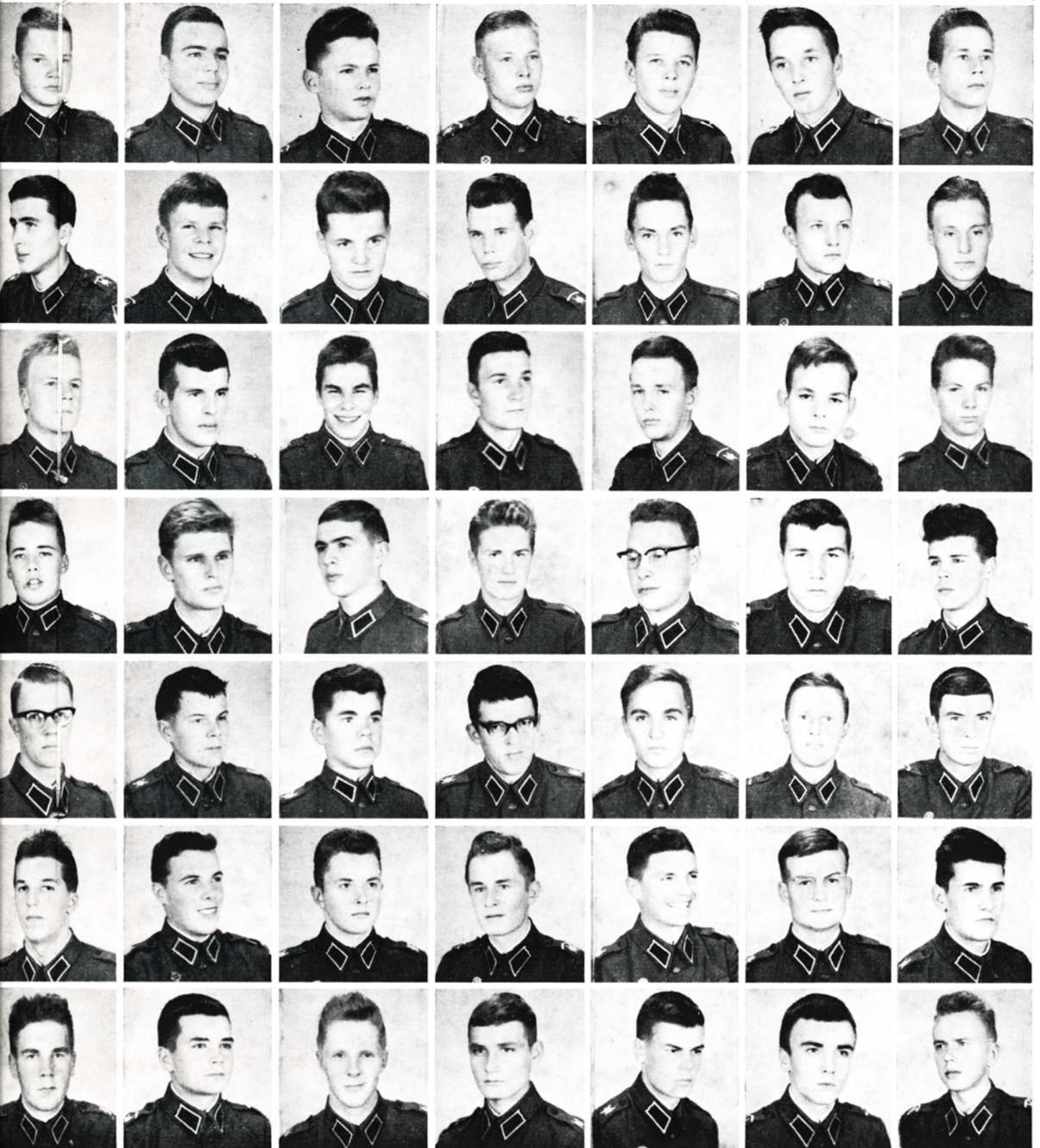
Mansikka, R.
Metsola, K.
Moilanen, T.
Muhonen, H.
Mähönen, K.
Mäkäräinen, R.
Määttä, J.

Niemi, R.
Niskanen, T.
Nissinen, M.
Nortola, K.
Nykänen, P.
Nykky, J.
Ohtonen, E.

Ore, R.
Paukku, P.
Parkki, J.
Perola, P.
Pigg, H.
Pigg, V.
Piironen, J.

Pirinen, S.
Purola, U.
Rahkonen, J.
Raitapuro, S.
Rajanti, J.
Rissanen, M.
Rovio, K.

Rönkä, M.
Saano, T.
Saarelainen, E-P.
Saastamoinen, R.
Saastamoinen, V.
Saavola, N.
Saijonmaa, P.

Olihan meitä...

joka kirpaisi muiden unista ja kiukkuista mieltä. Yritti määrätietoisesti todistaa muita lintsareiksi, mutta kuinkahan oli »ukon» laita. Hankki taskurahoja lehti-ilmoituksilla. Innokas sunnuntailomien anoja, mutta vetipähän vesiperän.

Halinen, Heikki »Humu-Halinen» Lieksasta.

Motto n:o 1 »Älä kulkurin tähden itke!» piti pientä cigarettibusinesstä, mutta inventario osoitti melkoisia tappioita. Lauoi komealla äänellään vähemmän sopivia viisuja (»Pirujen balladi») tunnettiin myös nimellä Purnari-Halinen. Punkka kaatui melkein joka päivä. »Voi juma! — Taas kaatui tuvan paras punkka!»

Harkonmaa, Jubani, Jykevätekoimen kaivosmies Kaltimosta.

Kävi usein »potkimassa» jalkapalloa, mutta into lauhtui rajamiehenä toimiessaan. Lausui usein ja hartaasti sielun vihollisen nimeä väitellessään Rahkosen kanssa. Toimi ryhmänjohtajana ollessaan esimerkillisenä tupa- ja aluepalvelijana. »P-e, kun kukaan ei tee mitään, makaa vain kuin...»

Heikari, Seppo, Joensuu.

»Murikka». Nuori ylioppilas siivilikarkurina.

Käytteli näppärästi jääkentillä oppimiaan taklaustaitoja oviaukoisissa. Ompeli ainoana puseroosa puolikurssijämät tuvastamme. »Voitteko sanoa, pojat, että olen pingottanut.»

Käytti tarkoin iltalomat. Viipyi kerran jopa yli ajankin tyttönsä luona. Seuraus: Kurssilta paloi yhteensä 186 iltalomaa.

»Eihän täss'ou, pojat, mittää vakiuista hoppuu.»

Heikkinen, Taisto, Suomussalmelta.

Koetti lintsailta ja epäonnistuaan syytti muita suurlintsareiksi. Huuliveikko, jonka silmänurkassa pirullinen pilke. Erittäin ahkera otamaan osaa tupa- ja aluepalveluun... johtoportaan.

Hietala, Jubani, Valtimo.

Joutui naimisiin Auk:ssa »Emman», harjan, ja kuhmottaren kanssa. »Minäkö tupapalvelija? Älkää hollottako. Siitä huolimatta futispallon tulosta 10 viikkoa ja touko-kuussa siviiliin.»

Hirvonen, Hannu, Juankoski.

Kurssin ainoa »kadetti». Ei tuntenut 6 vrk:tta lyhyempiä lomia. Simpautti omaa joukkuettaan »englantilaisella lähtöaskelellaan. »Opp. Hirvonen leuka alemmas korjatkaa.» »Ovatko nämä saappaat puhtaat? »Nähtävästi, herra luutnantti.» »Mitä te tarkoitatte? Näkyy päällepäin, herra luutnantti.»

Huttunen, Veikko, Juuka.

Pataljoonan parturi ja oppilaskunnan rahastonhoitaja. Pinkka- ja punkkamestari. Hiljainen pinko, jonka mielilukemistona oli ohjesäännöt. Merkonomina piti hyvää huolta varoistaan, mutta puolikurssin aikana järkytti budjettiaan hämärällä tavalla.

Huttunen, Vilho.

Tuvan laulajapoika. Lauoi Pk-juhlissa neiti Sieväsenä valloittaen yleisön täydellisesti. Mukava poika mutta sulkeiskomennot hebreaa, »Kaarros oikeaan päin.»

Hämäläinen, Seppo, Värtsilä.

Heinolalaistunut kansankynttilä. Lahjakas ja monipuolinen urheilija. Ei ylpeilyt siviliammatillaan, vaikka oli luokkansa priimus. Kaikessa rauhallinen.

Oli huomaamaton suurlintsari. Vielä toista kuukautta pataljoonan apukoulun päättymisen jälkeen teki siivouspalvelujen aikana todistuksia.

Tuvan varmin puolikurssikorppi jäi ilman jamiä. Ei välittänyt iltalomista. Syy: jokaviikkoiset kirjeet omalta työltä sekä liian harvat rahakirjeet kotoa ja velipojalta.

Iivonen, Jorma:

Heinävaaran intohimoinen pyöräilijä. (Torkkui puoliviikko, silti yo-mies.) Pingoitti korpinjämät loppukurssilla »nopealla toiminnallaan», »mahavalla komentoäänellään».

Juntunen, Mauno, »Iso-Manu».

Tupa Simon soitto-oppilas, merimies.

Purjehtinut Suomussalmelta aina Ranskan rannikoille. Aina valmis pieniin kepposiin. Ei liioin välittänyt pataljoonan huolista. Tuvan viehkeä Strip-tease-taiteilija aamu- ja iltapesun aikaan. Taisteli henkeen ja vereen sissijotoksella myös »isoisten» kanssa.

Auvinen, Martti. »Huckelberry Hound» from Helsinki City.

»Minäkö lintsari, kopeloikkaa jarruja.» Sulkeiset alkoivat komenolla »Auvinen, lakki kunnolla päähän». Myöhästeli angiinan varjolla 7 vuorokautta lomalta. Mietelause: »Kun sais kotimaista...» Mutta ei vieroksunut Jokisuulaistakaan... »Parempi kymmenen 'pyytä' pivossa kuin yksi oksalla.»

Banerjee, Erkki, mustapartainen mies »Hesasta».

Alussa pk masensi miehen mielen, mutta »siivet» puolikurssilta kevensivät sen painoa. Hirmuinen juoksija yöllä ja päivällä.

Boman, Jubani, Suomenjoki (yo).

Pingoitteli ahkerasti mandoliinin kieliä ja vähän muutakin, josta »muusta» korpinjämät puolikurssilta. Mies, joka piti päänsä. Tupakavereitten kiusaksi aina rahapullassa. »Ens' tiliin asti...» Ohjasi innokkaasti toisia ahkeruuden tielle ja vieläpä näytti itse esimerkkiä. »Suihkussa käyt, jumalauta...»

Eskelinen, Jouko, Pielavedeltä.

Puntinkolista ja lenkkeilijä. Ahkera siivooja ja aamunkaataja. Ampui tst.ammunnat tyylillä laaki ja reppatakki. Pyhitti vapaa-aikansa loma-anomuksille.

Hakulinen, Jorma, »Milli-Ville» Hesasta.

Sai aamuisin osakseen hattumaisia katseita, sihistessään tavalla,

Kakko, Jorma, Pielisjärven Vuonslahdesta.

Iltalomamestari. Kuvasi pinkan punaisella lipulla. Seuraus: Kurssi pk:ssa, Kakko elokuvissa. »Herra kersantti, oppilas Kakko kadottanut (olemattoman) tutkielman aiheesta: »Miksi kiroilen tst:ssä.»

Kallio, Harri, yo, Kerava.

Alatuvan pikkujättiläinen, sai korpin jämat puolikurssilta. Vietti kurssin alussa kolmisen viikkoa lomaa »reppujen parissa». Päivittäinen pingotus lankesi öisin kaameaan ärinään, joka aiheutti ensimmäisen hälytyksen tuvassa. »Kuka stikkaa eldistä.»

Karhunen, Veikko.

Uskollinen aviomies Lappeenrannasta. Pinkka- ja punkkapingertäjä. Sai korpinjämat puolikurssilta. Hankki elatuksensa toimimalla kurssin räätälinä. »5 tupakkaa ja korpinjämat, 10 tupakkaa ja erikoismerkit.» Santsariehdokas. »Sssh!! Parijonot kuntoon Osulassa, kapiaisia käytävällä.»

Karilahti, Leo, Nummela.

Lucky strike Leo. Luulimme häntä kauan stadilaiseksi. Vihdoin kuitenkin paljastui, että hän olikin vain tavallinen lande Nummelasta.

Junaili itselleen kaksi »sundista» varusmieskerholle. Piti hyvää huolta tuvan ja alueiden puhtaudesta. Hermostui uljaasta hurmurikropastaan huolimatta pk:hon.

Suurin unelma 5 kk:ta toipista supistui 2 vrk:n pikavisiitiksi SS 2:een »Pojat, Kräkinille lentopeti »

Kaurola, Eero.

Tuvan PK-mies (ei pikakivääri). Kumpumies kesällä ja talvella Outokummusta. »Ryhmä-riviin mars!! no eikö synny liikettä?» (Ryhmä oli jo rivissä). Päivinen: »Onko Kaurolalla ollut kiersilmäinen nainen, kun punkan saumat kiertää?»

Kinnunen, Tapani, Rääkkylä (yo).

Nokkelasanainen »rustokorva Rääkkylästä», joka osasi päivystäjänä ollessaan käsitellä kenraalia niin, että sai sundiksen sekä korpinjämat puolikurssilta. Innokas tupapalvelija, joka pääasiassa keskittyi harjan noutamiseen ja pois viemiseen. Huomasi aina, että asiat voisivat olla toisinkin, mitä ne tosiasiaassa olivat. — »Ei mutta po-

jat, miehän oun oppinu tekemään pinkan...»

Koivisto, Taisto.

180 cm, velttoa poskisolistia. Vaapaa-ajat punkan alla. Kehitti lintsausuksesta uuden taiteen haaran. Kehui olevansa kurssin sotilaallisin oppilas. Merkonomi ja huumori-äppinen.

Koivula, Veikko.

Muhoksen mies kirveen kanssa. Leskinen vei daamin. Tiesi olevan muitakin kaksijalkaisia kuin kanat. »Kyllä komppaniassa järjestys löytyy!» Pataljoonan parhaat pinkat (Pitkänen).

Kokko, Veikko, Tohmajärvi.

Hiljainen mies, joka ei paljoa korotellut ääntään. Omisti tuvan siisteimmän kaapin. Sai kurssin aikana valtavan innostuksen lentopetien tekoon, jolla aiheutti monia ylimääräisiä ärräpäitä. Muisteli haikkeana siviiliaikaisia metsästysreissuja, mutta ei koskaan valitelut SA:ta. Palveluksessa aina superhyper-tunnollinen. »Stille Wasser sind tief...»

Kokkonen, Pertti, Toivala.

Ainainen virnu, jolta ei mikään jäänyt huomaamatta. Vietti aikaansa sairaalassa ja sai kirjurin kaidehittavan vakanssin. »Ei vanha viiti hypätä nääs...» Ei pingoitellut liikkoja, vaan oli »antaa-mennä»-tyylin miehiä. Hävisi aina toimittoon, kun kurssi siivosi. »Jaha, se on sitten kymmenen yöpäivystystä!»

Kosonen, Pentti, Kiteeltä.

Kadott. kellon alkukurssilla, mutta käytti hyvin ansiokkaasti kellonvittoja. Materialistinen maailmankäsitys. (Ruokala). Kehuu itseään hiljaiseksi ja tasaiseksi. I loma puolikurssilla. »Vaivuttaa meidät illalla uneen.»

Kosonen, Veikko.

»Veka» oli tuvan tukipylyvä, vaikka kyynärpäät asennossa töröttivätkin. Jos tupapalvelija ei toiminut, niin Veka toimi. Innokas sotamies ja syöksyjä (myös ruokalassa) »ei se tositilanteessa käynäin!» Eipä olisi ollut hyvä olla veikan housuissa silloin eräänä iltana, muistatthan pojat! Kävi iltalomilla Joensuussa ja palasi salaperäisesti hymyillen.

Kräkin, Teuvo, Kangaslampi.

»Teemu.» Teki punkan valmiiksi herätyksen ja aamupesun välisenä aikana. Pesun nyrkkisääntö: 1 saippuasta 2 hanasta.

Sai kokea lento-, pussi- ja vesipedit. Säilytti siitä huolimatta optimistisuutensa. »Ei, pojat, ei minulle lentopeti onnistu.»

Ampumaleirin mielilause: »Tarjoo vielä yks' tupakkaa, niin suat huomenna varmasti takaisin, jos Mäkäräinen vippaa satasen.»

Kuivalainen, Jarmo, Joensuu.

Kovaonninen sinkomies Tkk:sta. Rohkeni olla eri mieltä santsareiden kanssa varusteiden säilytyspaikoista. Ajatteli vain iltalomia. Jaksosi herätä vain alikersanttien voimansanojen kannustamana. »Jahve on Jahve.»

Käki, Kalevi.

Liikemies Lapinlahdelta. Piti sekatararakauppaa kaapissaan ja parturiliikettä kuivaushuoneessa. Keräili kapiaisille sieniiä ja ansaitsi korpin arvon puolikurssilta. Hermostutti tupatovereitaan pirullisella naurullaan. Armoton selittäjä, joka liiteli usein kaikenlaisilla lomilla (ei iltalomilla). Kaikenkarvainen johtaja. Tilanne: Siivouspalvelu, komento. »Äijät toimikaa! Nyt tää kaveri häviää.»

Kärki, Pentti, Kajaani.

Komeanenäinen timpermanni, joka lämmitteli kurssin korsua toisten ponnistellessa tst:ssä. Kiihteli usein Moilasen kanssa pa:n kanto- vuoroista. Omisti suuren tyynyn, jota säilytti yöllä lattialla. (Toukouussa siviiliin.)

Kärkkäinen, Jaakko.

Innokas yöpäivystäjä Kiuruvedeltä. Nukkui päivät punkan alla (5—10 herätystä päivässä). Hävisi näkyvistä komennolla tupapalvelijat toimikaa! Poltti joskus omiakin tupakoitaan.

Lahtinen, Matti.

Leipuri Helsingistä. Sivilikarkuri. Piteli »torrtua» Pieksämäki—Joensuun välillä, käytti puolikurssiloman viime hetkeen asti. Päivinen: »L. on näköjään vielä retongintunnelmissa!»

Lamberg, Raimo.

Saapumiserän ampujamestari Lepävirralta. Rauhallinen mietiskelijä.

Keksi joukkueen marssin yöpäivystysvuorollaan. Skeptikko, joka epäili santsareiden simputusoikeutta ja vihelteli kirjuri au:lle. »Korp. Peltonen»: »Eikö opp. Lamberginkin kuulu huutaa huomiota?» »Kyllä kuuluu, herra —.» »Miksi ette huutaneet.» »Kun viheltelin, herra —.»

Latvala, Eero, Leppävirta.

Tunnollinen tupapalvelija ja ohesa harjoitteli kivääriotteita peilin edessä. Ohjesäännöt ja iltalomat eivät suurestikaan kiinnostaneet.

Lehikoinen, Pekka, Kitee.

Oppilas Lehikoisen kaappi = munavarasto, kirjasto, villasukkavarasto juomajemmat + intin vaatekomero.

Tuvan punkkamestari n:o 10. Sortui joukkueen johtajan silmissä lintsariksi.

Hyvä ampuja. Rentoutui vapaaajat nukkumalla romaani vatsan päällä.

Lehtonen, Jouko, Liperi (yo).

Innokas iltalomalija, joka oli Jokisuusta tullessaan niin väsynyt, että ei saanut lentopetiä lentämään. Vanha partiolainen, joka aina »oli valmis», kun oli kysymys siivouspalvelusta. Ärjäisi kaappi-ilmoituksen niin kovalla äänellä, että kaappi kerran lensi silmille. Törmäili toisinaan aika lahjakkaasti, mutta oli monessa asiassa mies paikallaan. »No niin...»

Leppänen, Lauri, Kontiolahti.

Asui kasarmialueen vieressä. Sentähden hänen täytyi matkustaa pois kotoaan nauttiakseen puolikurssilomasta.

Hiljainen manailija. Saattoi valvoa useita kipinämikrovooroja, koska ei saanut seuraajiaan hereille.

Pystyi järjestämään sivilipaketin vaikka joka ilta. Muutenkin mukava mies nukkuessaan.

Leskinen, Heimo.

Ihme mies Iisalmesta. Alkukurssin lintsari. Pingotti loppukurssilla korpinjämät jynssäämällä toimiston kohdalla käytävää. Puhui santsarit ympäri. Ei käytä kaasunaamareita. »Sai pinkoillaan yöunet.» »Herra Korpraali, korjaan Herra Alikersantti.» Ei varmaan!

Lipponen, Erkki, Nurmes.

Käytti kurssin riemuksi savolaisista puhetyyliä. Selitteli sitä sun tätä,

mutta päätyi aina Jawansa kehumiseen. Omisti hymyn, jota Svartström ei voinut sietää. Suurampuja. Ei jaksanut sulattaa sunnuntai-aamuista punkkasulkeista eikä Höytiäisen myrskyjä. »Äi se mitääi...»

Manninen, Pekka, yo, Joensuu.

»Papinpoika», joka lintsaili itselleen korpinjämät puolikussilta. Liukeni lahjakkaasti, mutta narahti kerran komentajan etsiessä vartitunnin yöpäivystäjää. Seuraus: palvelusta vuorotta. Rauhallinen luonne. Motto: Älkäähän pojat hieken-tykö.

Mansikka, Raimo.

Kurssin nopein mies Joensuusta. Ehti hälytyksen sattuessaikin tekemään punkkaa. Hansikka mukana, kaikki mukana! Munkit Mansikalta!!!

Metsola, Kari.

Lehtitoimikunnan puheenjohtaja ja yksi kurssin tukipylväistä. Kaksi metriä aktiivista oppilasta. Omisti »stadissa Marjatan ja faijan Dodgen, josta syystä iltalomat kynän ääressä. »Kassu», tuvan hymypoika. Nauru herkässä kuin entisellä työllä... Pk-korppi, joka usein intoutui puhumaan käsillään. Postin jako käytävällä: »Metsola, Metsola, Metsola...»

Moilanen, Taisto.

»Astunna miehiksi Suomussalmella». Nakkeli huulikielkoja ja kävi pöönävelillä sotkussa. Hauskutti alik. Pölostä. Tuli murheelliseksi, kun santsari lähti toipumislomalle. Oma nyrkkisääntö: Yks' aiasasta, kaks' huulesta. Opetteli Savon kielellä stadin murreta Saijonnaalta. Tuvan ilopilleri, joka sepetteli laulut niitä esittäessään. »Pojat tämä ruokailu on semmonen hätäsen miehen liike.»

Muhonen, Hannu.

Suunnistaja ja hiljainen kaveri. Teki tehtävänsä tupapalvelijana mutta osasi silti lintsamisen jalon taidon. Mukava kille mutta herääminen aamulla kuin liisteriä.

Mähönen, Risto, yo Pie... ei kun Vieremältä.

Tuvan toiseksi ainoa pokapää. Hankki itselleen PK-jämät, junailessaan oppilasjohtajana. Lintsasi

surkeasti yhden ainoan kerran, tulos: »sunnuntailoma» »varusmieskerholla». Piti kirjaa tuvan jäsenten tupa- ja aluepalveluvuoroista.

Mäkäräinen, Reino, Puolanka.

Suuri uneksija. Suoritti parhaat junailunsaakin unissaan. Oli joka tiistai ja sunnuntai uneksimassa elokuvissa.

Tuvan rahaministeri — ei koskaan auki. Herkutteli aamuteellä Sorkun eväillä.

Otti ahkerasti yhteen Teemun kanssa: tulos useimmiten ratkaisevaton.

Määttä, Jaakko, Paltaniemi.

Hiljainen veikko, kurssin shakkimestari kävi keskustelua kenraalin kanssa.

— Herra kenraali oppilas Määttä, kolmannen ryhmän johtaja.

— Ettekö huomanneet minua aikaisemmin.

— Kyllä huomasin.

— No miksi ette ilmoittaneet.

— En huomannut, herra kenraali.

»Elähän nyt enhän minä.»

Niemi, Reima, yo, Kuopio.

Tuvan moralisti. Ajatteli asioita sensuroivasti. Näperteli punkkansa usein vapaa-aikoina ja hoiti muutkin asiansa kunnolla. Oli tarpeen tullen valmis auttamaan toisia. Suu levisi korviin asti saadessaan tietystä käsialalla kirjoitettuja kirjeitä. »No, no pojat.»

Niskanen, Jubani.

Ylioppinut, soitti kitaraa ja lauloi. Pani opp. Skogia alle torihintojen. Löi totisella naamalla armotonta legenda, vetäen santsareitaakin huulesta. Herätettiin viihdyttämään iltalomalta tulijoita. Tuvan ilopilleri. PK-korppi.

Nissinen, Markku.

»Valtion hurmuri». Alkukurssi hiljaista tupa Simossa, sillä Markku viihtyi hyvin sairaaloiden pehmeissä vuoteissa. Saavuttuaan hänellä oli tuvan ehdoton »ilmaherruus» kehitti naurutavan jota kukaan ei pystynyt matkimaan. Oli tiiviisti »käytössä» tupa- ja aluepalvelun aikana. Suoritti eräänä yönä syökyskierteen »lentopertiltään» heräämättä kuitenkaan rymisevään pakkolaskuun. »Voi hyvä hässäkkä!»

Nortola, Kai, Helsinki (yo).

Kurssin isovelto, joka vietti 100 % vapaa-ajastaan punkassa. Siitä huolimatta menestyi erinomaisesti. Syy: kirjapingoittelu. Junaili neljä viikkoa oppilasjohtajana. Omisti sivilipakettien saannissa kurssin ennätyksen: kaksi pakettia joka viikko. Lintsasi taidolla siivouspalvelusta. »Saat kahvit, jos ompelet noi mun jämäni...»

Nykänen, Pertti.

JuPS:n lentävä oikea laita. Käytti ottelulomia enemmän kuin ehti pelata. Tunnettiin iltalomilla paremmin oppilas X Karttusena. Pyörämarssilla ennen Heinolaa: »Kuule Käki, enkö mie piäsekkään Rosan luo Heinolaa. Nyt mie simahan.»

Nyky, Jorma, Lapinlahdelta, joka juutalaismaaisella liikemiesvaistolaan harjoitti munkkikauppaa. Tuvan pokerinaamainen Münchhausen, jonka mieliharrastuksena oli santsarien juksaaminen.

Obtonen, Erkki, Kuhmo.

Pikku mies, mutta tosi huuli-veikko. Kertoili kaiket illat kauhu-juttuja, joita kukaan ei uskonut. Omisti »Tytin» jossakin kotipuollessaan. Monipuolinen nero: kirvesmies, liikemies, rahamies ym. ym. Hillui oppilasjohtajana korpinjämät puolikurssilta. Summa summarum: aika veitikka. »Ja se on TOSI.»

Ore, Risto.

Innokas iltalomien käyttäjä. Tasaainen pinko. »Tokko tuli kirjettämitäh, voi ...kele». Vihasi sydämensä pohjasta vartioimista. »Tuolaiseen ilmaan, minä alkää luulko-kaan.» Pk-korppi.

Paukku, Pentti, yo Äänekoskelta.

Sai tuvan raivoihinsa lyyrillisellä tenorillaan. Kuin paita ja p-e Mähösen kanssa, pitäen valistuspuheita tupapalvelijain velvollisuuksista. Sai ylikersantti Frimanin taputtelemaan käsiään loistavalla junailulaan.

Parkki, Jarmo, Helsinki.

Värikäs ja erittäin silmiinpistävä stadilainen, jonka kenraalikin heti huomasi. Tuvan murheenkryyni. Huusi ruokalassa päivystäjänä: »Aliupseerit jatkakaa!» Kaappi aina auki.

Santsarit eivät voineet kuitenkaan hajoittaa olemattomia pinkkoja. Kävi kurssin aikana jopa saunassakin; Pani aamuisin piipun palaamaan ennen heräämistään.»

Perola, Paavo, Kuopio.

Käytti »kaikenlaisia kirkkolomia» ja joutui hengellisen tmk:n puheenjohtajaksi. Haaveili »saapaskessun» urasta. Harrasti kylmää sotaa ollessaan kipinämikkona. »Minäkö pataljoonan komein mies? Kiitän! Katse eteenpäin, lepo.»

Pigg, Heikki, hiljainen ja sympaattinen metsämies Kivijärveltä.

Tuvan kuopus. Ei päässyt oikein jyvälle kaappijärjestyksestä, koska Höytiäinen niin usein puhalteli yllätystarkastusten yhteydessä. Piti ilmeisesti itseään tuvan marttyyrina toimiessaan nurkumatta tupapalvelijana. Ei hallinnut lintsaimisen jaloimpia piirteitä.

Pigg, Vilho.

Kivijärven šakkimies aivan kärjessä. Piti koulussa ampumaloman, hyvä perämies. Hiljainen aamujen raakkaaja, jonka ääntä ei juuri kuulunut.

Piironen, Jorma.

»Olen tuvan esimies!!! auttakaa nyt pojat vähän!» sanoi Jomppi kun iltalomalle lähti. Tupa tarkisti kellonsa, kun Jomppi käväisi aamuyöstä käytävän toisella puolen. Väsytti aina iltalomien ja painin jälkeen; seuraus: kypärä väärin päin päässä. Joensuussa odotti »Pikku-äiti» joka keskiviikko-, lauantai- ja sunnuntai-ilta.

Pirinen, Seppo »Vellu», Joensuu.

Kansankynttilä ja kurssin nestori. Korpinjämät puolikurssilta. Erittäin hyvä juttumies, joka ilahdutti tupaansa hauskoilla tempauksillaan. Vietti tuskaisia hetkiä punkkansa parissa. Lähti usein palvelukseen viimeisenä tuvasta. Mutta näytti lahjakkuutensa päästessään junailemaan. Innokas lomienkäyttäjä. Omisti vaimon itselleen — taskuradion tuvalleen. Verraton veikko. »Vellu mukana, kaikki mukana!»

Purola, Urmas, suurlintsari Lieksasta.

Johtajatyyppejä, varsinkin siivouspalvelun aikana, mutta ilmestyi riiviin aina viimeisenä. »Muut paikalla, Purola lukulomalla.»

Rahkonen, Jaakko, »Sankarimat-
kailija Jaska I» stadista, lähemmin
Haagasta pitkospuiden takaa.

Kurssin aavenaurationa ja hitaasti
kiiruhtajien »grand old man». Väitti
kärsivänsä kaikista lääketieteen tuntemista taudeista, mutta luojan kiitos ei suusalpaa. Kurssi asepuhdistuksessa. Esimies: »Kuka johtaa asepuhdistusta.» Oppilas Rahkonen: »Oppilas Rahkonen. Olen jo puhdistanut kp:n piipun.»

Raitapuro, Seppo, Lievestuore.

Tunnollinen kaveri, joka ei pääs-
syt oikein esille. Pirisen luotettava
aisapari etelän sotaharjoituksissa.
Ahkera piippumies. Tuvan kuopus,
joka ei ollut muille harmiksi. Viih-
tyi yksinään, vaikka tulikin hyvin
toimeen toistenkin kanssa.» Tiiho-
nen eiköhän lähetä alueelle.»

Rajanti, Jonko, yo Mäntästä.

Omisti tyttöystävän ja silmälasit.
Omasi äärettömän määrän ideoita,
mutta ei sotilasalalla. Järjesti mm.
eräänä sunnuntaina patjatanssit
koko kurssille. Sepitteli ennen kuu-
lumattomia komentoja ryhmänjoh-
tajana ollessaan. Olipahan aika töp-
pöisiä veikko.

Rissanen, Martti

Verraton merkonomi savosta. Ta-
sainen etenijä kaikessa — nais-
asioissakin. Puheista päätellen tyk-
käsi tyttöistä. Ennen iltalomalle
lähtöä »Huolellinen tulivalmistelu
on kaiken valtauksen a ja o. Jon-
kin verran pingoittajan vikaa. Pk-
korppi.

Rovio, Keijo.

Otsatukkainen hurmuri Imatralta.
Valloitti Joensuun tyttäret hymyl-
lään ja ovelalla legendalla. Armoi-
tettu nukkuja kipinäykköhejeja
myöten. Tosi ovela jäppinen. Haa-
veili sivilistä.

Rönkä, Mikko, revolverisankari
Lapinlahdelta.

Mies, joka hymysi korpinnatsat
puolikurssilla. »Ryhmä kuuluu op-
pilas Rongän komentoon (hymyä),
lepo. No korjatkaa nyt mitä on kor-
jattavissa.»

Saano, »Hosu-Topi», yo, Kiuru-
vesi.

Tupa Simon »ongelmalapsi»
N:o 1. Tunnontarkka, salaa pingot-

taja. Piti raha-asiansa kunnossa teke-
mällä tarkan budjetin. Sai ampuma-
leirillä toimia eräänä kaminan osa-
na. Menetti joskus pahemman ker-
ran malttinsa uhkaillen sitten sitä
sun tätä hauskaa. Haaveili iltaisin
nuoruuden rakkaudestaan, osti sit-
ten loppukurssilla piipun ja helli
sitä. Tyytyi iltalomailtoina harjan-
varteen.

Saarelainen, Erkki, Pekka, »Pet-
teri», merkonomi Joensuusta.

Rakastellut ja rengastettu. Hoiti
isällisesti tuvan asiat. Kävi iltal-
lomalla kotona nukkumassa ja haa-
veilemassa Katista ja onnellisesta
perhe-elämästä. »Mä sain kirjeen,
mä sain kirjeen... Pk-korppi ja
oppilaskunnan kantavia voimia.
Tuvan ensteks paras punkantekijä.

Saastamoinen, Reimo.

Vasen, vasen, vasen, vasen...
tahditti joukkuetta omalla tyyllillään
saaden aikaan hiiltymistä väepeli
Kankaisen suunnalla. Junaili silti
oppilasjohtajana kohtalaisin tulok-
sin. Vietti neljän viikon loman en-
simmäisellä puolikurssilla. Karvan
verran pinko.

Saastamoinen, Väinö, Kuopio.

»Vänni». Kups:n lentävä laita.
Joutui nimittäin seurailemaan useita
pelejä vineksen takia kentän lai-
dalta. Jalkapallotaituri, joka kykeni
pomputtelemaan palloa millä ja mi-
ten vain. Oli käynyt esittelemässä
taitojaan Bakussa asti. Toinen tilai-
suus siihen tyrehtyi jälleen intin
vuoksi. Minkä lahjakkuuden armeija
aikookaan tuhota!

Saavola »Nikke».

Tuvan nestori ja kansankyntteli
Kontiolahdelta, 1½ v. käväisi lomalla
Kuopiossa hämäräperäisellä
reissulla. Tuohtui suht'koht' hel-
posti. Suuri »tenori», lauloi toista
sora-ääntä kvartetissa.

Sarjonmaa, Pekka, Helsinki.

Persoonallisuus stadista. Edusti
kotipaikkakuntaansa kunnialla, ju-
naili usein ja harkitusti loppukur-
silla. Oli kurkkua myöten täynnä
toimiessaan kaksi viikkoa oppilas-
päällikkönä. Pekka ja pokasaha kuu-
luivat erottamattomasti yhteen
sissiharjoituksissa. Omisti myös val-
tavan karvalakin. Tunnollinen poi-
ka. Reilu kaveri. Vaikka poltettiin

joskus päreensä, niin veisti heti uuden. »Easysti, jakälät, easysti.»

Savastola, Teuvo, Joensuu (yo).

Tuvan ainoa mies, joka ei käyttänyt pinkoissaan pahveja. Säästy siitä huolimatta aina Höytiäisen myrskyltä. Luovaili taitavasti kurssin läpi. Menestymisen salaisuus: ei koskaan sanonut vastaan kenellekään. Käytti innokkaasti iltalomia, joilla aina asusti kotonaan. »Pitäköhän tuokii tehdä? — no, kyllä se jo nyt kelepovvaa...»

Siira, Unto, Joensuun Reijolasta.

Valmistautukaa siivouspalveluun... Siira kateissa. Pinkka ja punkka alttiita »länsituulille». Ei löytänyt paikkaansa sulkeisissa, mutta kylläkin korpinjämät puolikursilla.

Sipinen, Jukka, yo, Helsinki.

Kovanyrkkinen, vuolassanainen poika; korpinjämät puolikursilta. Poltti naisissa ainoan lomansa. Vietti puolikursuiloman koululla. Seurasi aina tarkkaavaisena opetusta; päämääränsä Kadettikoulu. Aiheutti aluksi harmia muille, mutta paransi tapansa nautittuaan tehokasta lääkettä. Armoton pummi. Junaili ansiokkaasti. Hyvä seuramies. Ahkera romaaniin lukija. »Vippaa viitonen, säre satanen, tarjoaa tupakka ja lainaa tonni!»

Skog, Reijo.

Rättäiläivän töppöskippari »stadista». Punkka kuin kranatoin raiskaama viemäriputki. Puheista päätellen Casanovan ja Napoleonin ruumiillistuma. Luuli Pk:n jälkeen olevansa Caruso, saaden aikaan sisäänpäin kääntynyttä hymyä ja tungosta tuvan ovelta. Armoton pinko. »Kun mä pääsen stadiin niin...»

Sorsa, Veli, Lehmosta.

»Brother Duck» kolmas kurssin lintukannan edustaja. Lempinimiä »Ankka», »Tavi», »Kuningaskalastaja» jne. Toimi tuvan isänä pitäen kakaratautiset kurissa. Totinen hymypoika. Noudatti sananpartta: »Se parhaiten nauraa, joka viimeksi nauraa» kuullessaan jonkin hyvän jutun. Nauru olikin sitten hersyvää ja täysin soramaista. »Kolmen Leijonan Kenraali», mutta joutui jostakin syystä painostukseen. »Pulma loppuu NYT-Y-Y-Y!»

Svartström, Erik, Helsinki (yo).

Riemuveikko stadista, joka sai kurssin alussa pelkällä olemisellaan santsari Mannerin salaa nauramaan. Teki punkan keskimäärin kolme kertaa päivässä ja ratkesi toisinaan synkkään yksinpuheluun. Ei pitänyt intin kuteista. Mieliruoka: sivilisattumat, mielilause: »mene itte!» Puolikurssin ei korppi, vaan — papukaija.

Taipale, Jorma, Lappeenranta.

Yllätti tupatoverinsa toimimalla innokkaana »harjaajana» alkukurssilla, mutta omaksui vähitellen muiden tavat kiertää vähempiarvoisia velvollisuuksia. Kaatoi joskus vapaaehtoisesti punkkansa. Hankki uudet silmälasit valtiolta. Laski väärin aamulla ja oli vähällä myöhästyä puolikursuilomallelähdestä. Ainoa voimasana: »Voi väepeli!»

Tamminen, Jarmo, merkonomi Varkaudesta.

Tamminen alueella — kaikki alueella. Kurssin tulivoimaisin kaveri — kantoi 2 päivää kk:n jalustaa.

Tiuhonen, Risto, Kuopio.

Synkkäkatseinen, pitkä poika, joka järeään tapaansa järjesteli tuvan asioita. Nakisteli usein Parkin kanssa. Odotteli hartaasti pääsyä Kuopioon lomalle. Sai tiheään kirjeitä ja paketteja, jotka haihduttivat kotikävää. Ei onnistunut saamaan junailuja, joten kyvyt säästyivät. Auttavainen ja reilu kaveri. »Mittee se Parkki törttöille.»

Tossavainen, Veijo, Liperi.

Sai jo ensimmäisenä sunnuntaina loman perhehuolien takia. Osti kurssin aikana uuden omakotitalon Joensuusta, jonne muutti vaimoineen ja lapsineen. Käytti uskollisesti iltalomia, joilta palasi juhlatuulella tuomisineen.

Teki tuvan parhaat pinkat.

Turunen, Aimo, Kontiolahti.

Hiljainen ja tunnollinen. Teki tuvan parhaat pinkat. Näppärä käsistään ja valmis auttamaan muita. Partioi kerran onnistuneesti. Käytti runsaasti iltalomia. Ei häirinyt ketään, mutta kaksitoista miestä häiritsi häntä. »Tuolla lailla se tehdään.»

Tynkkynen, Pauli, Savonlinna.

Baby merkonomi ja samalla röyhkeä siviilikarkuri. Haihtui ampumaleirillä maan alle kk:n kantovuorolaan. Vastineeksi oli kuitenkin koko aamupäivän alueella, siviilipakettivarastossa (kurssi tst:ssä).

Viihtyi vapaa-ajat lainakirjastossa. Erikoistui lähtöaskeleen ottoon ja sai jopa vapautuksia sulkeisesta taitonsa vuoksi.

Valtanen, Pekka.

»Herra kersantti, kurssi järjestyntynyt paljaan patsastustilaisuuteen lähtöä varten.» Puhui erityisesti kauniimmista aseista, mutta oma kulta oli Kajaanissa; kuulkee työpojat kuulkee, kuhan minä pääsen Kajaaniin.

Varis, Mikko, ylioppinut Karhulasta.

Oppilaskunnan puheenjohtaja, jonka piti olla esimerkkinä muille!? Liukeni usein taitavasti palveluksesta Joensuuhun »oppilaskunnan» asioille. Yritti uskotella ylik. Frimanille juoksevana sulkeisessa nopeinta vauhtiaan, mikä kyllä jäi uskotteluksi. Pk-korppi ja tunnoton tupa- ja aluepalvelija. »Älä sänkätä.» »Hakkaa päätäs seinään.»

Viljamaa, Timo, »Stadin kundi».

Tupa Simosta terävä ja tulinen kaveri. Suuri »Bummi» oli useimmiten oppositiossa tuvan kanssa. Haksahiti puolikursssijuhlan jälkeen »sen toisen puolen» kaliberista. pettyi kovasti ja tyytyi sitten kirjoittelemaan omistajattarelleen. Solvasi »landelaisten» murrettä ja »taalasi» itse »stadin slangia». Sai-kin ehkä juuri siitä syystä monta »maalaista» lempinimeä kuten esim. »ruispelto» ja »taivas maa».

III joukkueen »Paras mies», oppilas Vuorsalo.

Omisti yhden ainoan suuren rakkauden ja oli aina ehdottomasti uskollinen. Otti armeijan hieman liian tosissaan. Etenkin uhkaukset suihkusta yms. — Puraisi alokkaana vanikkaa hieman liian innokkaasti ja seurauksena oli pieni harvennus hammastarhassa. Tupapalvelijoista »Lusperi» N:o 1. Innokas halonhakkaaja lauantai-iltapäivisin ja oli sen vuoksi isoisten suosiossa. »saat satasen, jos laitat taas kaapini kuntoon!»

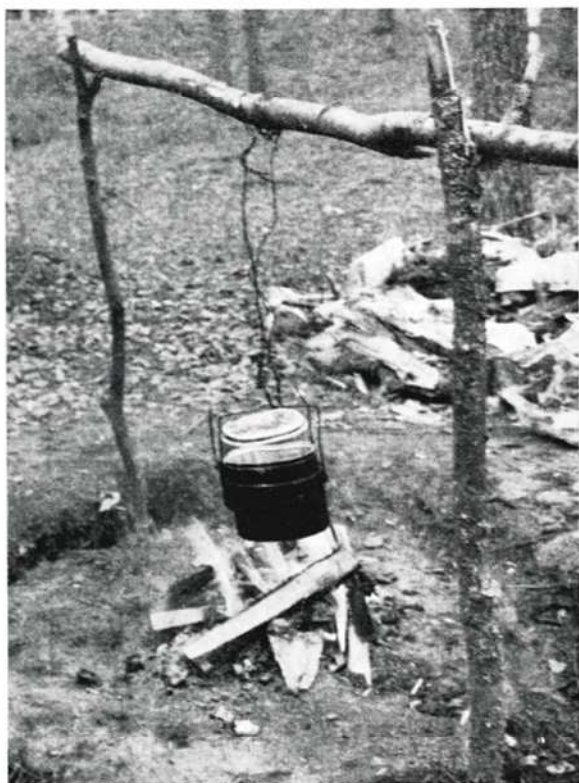

Ei hätäa sivilit, täällä viihdytään

Paljonhan armeija minulle on antanutkin

Armeija marssii votsalla — huolto toimii

Kovat on räihinät

Huppu silmille viholliselle

Vihreä pöytä vihreässä maastossa

Syys-sateen
sinertävän talvi-illan
pehmeässä nietoksessa vaeltavan kuuvalon

Keuruselän jäällä
hurma huiman sokaisevan helmikuuni auringon

Kuun ja varjot
huhtikuun jäätyvässä
riemukkaassa; odottavassa
kevät lupauksillaan lumoavassa
kristallinkuulto hangillasi

Ja laulurastaan
hopeiset juoksutukset
tumman salon uumenista
Kevät lehmuston hämyssä

Maani

Koivun lehden tuoksu
jälkeen sateen
Kaarrot mutkikkaiden teiden
sinivarjoin

Siellä yllä kypsyvän kesän
yllä selkään tyyntyneiden
kohaduksessa tuomen kukkain
yön tyyneydessä

Rakastan Sinua Synnyinmaani

TUKKU-
KAUPPOJEN
OY

Helsinki, Aleksanterinkatu 19

LINJA-AUTOLIIKE
O. VILKAS

KOTKA

Varattu

Mikkelin Pellervolaiset Osuuskunnat tarjoavat palveluksiaan.

HANKKIJAN MIKKELIN KONTTORI
MIKKELIN OSUUSMEIJERI
MIKKELIN SEUDUN OSUUSKASSA
OSUUSKAUPPA SUUR-SAVO
OSUUSTEURASTAMO KARJAPORTTI
S O K MIKKELIN KONTTORI

I luokan virka- ja siviilipukuja
KRUUNUHAAN PUKIMO
Velj. Nurhonen

H:ki, Kaisaniemenkatu 10, II kerros
Puh. 62 66 86

Punaisen Ristin ystävä!

Käyttämällä hyväksi

PUNAISEN RISTIN LOUNASKAHVILAN
Joensuu, Siltakatu 10 ja

PUNAISEN RISTIN TORIBAARIN
Lieksa, Urheilukatu 10,

palveluksia, tuet tehokkaasti lääkinnällistä
ja sosiaalista ensiapuvalmiutta rajaseudulla

RAUMA REPOLA

Metsäkonttori

Urheilukatu 6, L.ranta

JA "SIVIILIT" KUN PÄÄLLE SAATIIN...

TIEDÄTKÖ, ETTÄ TYLIKKÄÄN
SIVIILIMIEHEN ASU ALKAA
MISTER-PAIDASTA, KESKON
NYKYAIKAISEN PAITATEHTAAN
VALMISTAMASTA, KORKEIMMAN
LAATULUOKAN PAIDASTA.

— ■ ■ ■ —
KUN PUKEUDUT SIVIILISSÄ
— ALOITA **MISTERISTÄ**

Mistereitä myy:

KESKO OY

alan asiakaskauppiainen

Tavaratalostamme:

- Jalkineita
- Pukineita
- Kankaita
- Rautatavaroita
- Ravintola

OMA-APU

SAVON SÄHKÖ OY
Kuopio, Puijonkatu 37 A, II kerros
Puh. 16 741

Myymälät: Puijonkatu 37
Kuninkaankatu 22
Minna Canthinkatu 20

Etelä-Savossa ja Etelä-Karjalassa tunnetaan
korkealaatuiset tuotteemme

- lihajalosteet
- einekset
- säilykkeet

KARJAPORTTI

— maakunnan makuna —
Mikkeli, Porrassalmenk. 50

Ottakaa
varma »kymppi»
-vakuutus **POHJOLASTA**

VAKUUTUSOSAKEYHTIÖ
POHJOLA

Kun kohtaat untesi morsiamen,
niin tuo hänet luo Kultakumppanien,
täällä suojassa soppemme rauhallisen
hänen sormeensa valitset sormuksen,
— ja niin »sota» alkaa onnellinen.

KIHLASOPPI
TOKOS-kulma
Koskikatu 5
Joensuu

RAKENNUSTOIMISTO
Y. I. IMMONEN Oy.
Joensuu, Rantak. 27 A.

IISALMEN OSUUSKASSA
Savonkatu 18, Iisalmi

KÄHKÖNEN OY
Kirkkokatu 27, Joensuu

H. SAASTAMOINEN & POJAT OY.
Joensuun konttori
Puh. 36 41
Joensuu

POHJOISKARJALAN AUTOALAN
LIIKKEIDEN YHDISTYS r.y.
Kirkkokatu 6, Joensuu

OSUUSLIIKE OMA-APU
Joensuu

T:MI V. TIKKANEN
H:ki, Mäntypaadentie 7, Tammisalo

HANKKIJA
Joensuu

<p>PANKAKOSKI OY Joensuu</p>	<p>Musiikkikauppa SOITINPIRTTI Joensuu, Torik. 16, puh. 27 17 Paikkakunnan vanhimpana musiikkiliikkeenä tarjoamme Teille monipuolisen valikoiman alamme artikkeleita. Tervetuloa tutustumaan!</p>
<p>KULTAKUMPPANIT Joensuu</p>	<p>OSAKEYHTIÖ HALLMAN Joensuu</p>
<p>Varattu</p>	<p>OY WILH. SCHAUMAN AB Joensuu</p>
<p>RAKENNUSTOIMISTO S. A. TERVO OY Joensuu</p>	<p>JOENSUUN TEURASTAMO OY Vallilank. 5, Joensuu p. 23 81</p>

AUTO JA AKKU OY

Karhula, Linja-autoasema

T:MI MATRIISITYÖ

Helsinki

I. Roobertink. 20—22

Puh. 55 783

A. TOIVAKKA OY

Mikkeli, Maaherrankatu 7

MAINOS BARKMAN

Helsinki

Bulevardi 17 A

Puh. 14 496

JOENSUUN SÄÄSTOPANKKI

Kauppakatu 23 B, Joensuu

Varattu

Osuuskassa myös maanpuolustusväen pankki. Uudessa toimistossamme Kontiorannassa voitte hoitaa kaikki pankkiasianne. Odotamme Teidänkin liittyvän asiakkaittemme joukkoon.

KONTIOLAHDEN OSUUSKASSA

Kirkonkylä - Kontioranta - Romppala

OL. PIELINEN

Lieksa

LIHAPOJAT OY

Ahlströmink. 10, Varkaus

T

OSUUSTEURASTAMOT
TUOTTAJAN LIHAKESKUSKUNTA

Helsinki, Vanhatalvitie 9

KARJALAINEN

7-pv. sanomalehti Joensuussa
Levikki 35.617 kpl.

Kala- ja marjatukkuliike
A. VAINIO

Helsinki, Eteläranta 14

TAKSI

V. MALINEN, UURON TIEHAARA

Puh. 81 122

Suoritamme kuljetuksia 8:n ja 5:n hengen
autoilla.

LIHALIIKE S. RÄTY & KUMPP.

Helsinki, Helsingink. 11
Puh. 76 20 41, 76 38 34, 77 79 03
Meiltä parempi palvelu.

POHJANMAAN KAUPPIAIDEN OY

Sotkamo

HOTELLI MIKKELIN PILLINKI
Mikkeli, puh. 12 233/sarja
*

E. PUSA OY
Mikkeli, Porrassalmenkatu 18
*

MIKKELIN OSUUSMEIJERI
Mikkeli, Porrassalmenkatu
*

KYMIN UITTOYHDISTYS
Karhula
*

KARHULAN-KYMIN SÄÄSTOPANKKI
Karhula
*

MUSIIKKIKAUPPA SYKE OY
(Karhula - Hamina)
Karjalantie 5, Karhula
*

ERKKI VIHAVAINEN
Kellopalvelu
Karjalantie 5, Karhula
*

VALOKUVAAMO T. VAINIKKA
Valtakatu 36 A, Lappeenranta
*

VALOTUS JA VALOKUVAUSTARPEISTO
Koulukatu 19, L:ranta
*

SAIMAAN OSUUS-AUTO
Lauritsala
*

TAAVETIN OK. SHELL-HUOLTO
Taavetti puh. 225
*

ITÄ-SUOMEN KUMIKORJAAMO
Teollisuuskatu 8 Lappeenranta
*

LAPPEENRANNAN PESULA JA VÄRJÄÄMO
Pallonkatu 62 puh. 10 463
Raastuvankatu 6 puh. 10 697
*

LAPPEENRANNAN KONEPAJA OY
Lappeenranta
*

LAPPEENRANTA - LAURITSALA OY
Lappeenranta
*

KAINUUN KONE
Pohjolank. 35, puh. 3384
moottorisahat, mopedit, moottoripyörät, venemoottorit
*

OO WEE KOO
Paperi - koulu - ja konttoritarvikkekauppa
Kauppak. 17, puh. 2051
*

KESTI-BAARI
S. Valkama
Valtimo, puh. 80
*

VALTIMON KANGAS- JA VALMISVAATE
A. Pussinen
Valtimo, puh. 51
*

KONELIIKE J. PENNANEN
Nurmes, Kirkkok. 37, puh. 141
*

H. REINIKAINEN, PIKA-PALA
Porokylä, puh. 130
Suositellaan
*

AUTOMAA OY
Nurmes, Kirkkok. 16, puh. 501
*

POLKUPYÖRÄKORJAAMO V. KUITTINEN
Nurmes, Rajak. 18, puh. 330
*

NYKÄSEN SÄHKÖLIIKE
Nurmes
*

POHJOLAN VAATETUS
Nurmes

VALTIMON ASUSTE
O. Kaltila
Valtimo, puh. 91
*

S M K
Kuopion konttori
*

POLKUPYÖRÄ JA URHEILULIIKE J. WIDKOPP OY
Kuopio
*

FOTO MALM
Kuopio, Vuorikatu 23
*

T:MI. HILJA PIKANEN
Haapaniemenkatu 36, Kuopio
*

VALOKUVAAMO V. KEKÄLÄINEN
Kuopio, Torikatu 1, puh. 15 201
*

KALLAN KULTASEPPÄ OY
Puijonkatu 27
*

MUSIIKKI- JA PAPERIKAUPPA
Kuopio, Lukkarink. 38
*

KUOPION AUTO-OPISTO
Kuopio, Haapaniemenk. 12
*

RAVINTOLA KESTIKIEVARI
Haapaniemenkatu 28
*

KALAKUKKOLEIPOMO HANNA
Partanen, Kasarmikatu 15, puh. 122 46
45
*

HAUTAUSTOIMISTO JA KUKKAKAUPPA
HELMI TUPPURAINEN
Kirkkok. 27, PT-Talo, Joensuu
*

HELGE MUSTONEN
Kontiolahdi as.
*

KUVA - KARJALA
Siltakatu 22, Joensuu
*

MAURI KOKKONEN
Polvijärvi
*

RÄSÄSEN KIRJAKAUPPA OY
Kontiolahdi kk
*

POLVIJÄRVEN SÄÄSTOPANKKI
Polvijärvi
*

K. KAHILAN LEIPOMO JA KAHVILA
Malmik. 9, Joensuu
*

KUUSIMON KIRJAKAUPPA
Siltakatu. 18 Joensuu, puh. 2955
*

E. SULKASEN AUTOHUOLTO
Rantakatu 21, puh. 2414
*

JOENSUUN KIRJA- JA PAPERIKAUPPA OY
Kauppakatu, Joensuu
*

URHEILULIIKE PAJARINEN JA KUMPP.:
Pankkitalo, Joensuu. Puh. 3360
*

IISALMEN SEURAHUONE
Iisalmi
*

IISALMEN SANOMAT
Iisalmi
*

OY TUOTE-VALITYS
Herttoniemi
Herttoniemi Helsinki
*

KAUPPA-OY HALLENBERG
Salomonkatu 17 A Helsinki
puh. vaihde 15 944 Autotalo

AURA-YHTIÖT
Kaisaniemenk. 1, Helsinki
*
HEDELMA OY
Unioninkatu 14
*
KELLO, KULTA- JA OPTILLINEN LIIKE
T. KAUKANEN. Lieksa, puh. 452
*
PEKKA HOTTANEN OSAKEYHTIO
Pielisenk. 24, Lieksa
*
T:mi LIEKSAN HERKKU JA KAHVI-BAARI
puh. 305 puh. 395
Pielisentie 20
*
T:mi S. KOTILAINEN
Lieksa, puh. 81
*
LIEKSAN TALOUSKAUPPA
Lieksa, Kolimonk. 4
*
ESA-TAKOMO
E. A. SAARELAINEN
Lieksa, puh. 100
*
Varat. Iiro Saaren
ASIANAJOTOIMISTO
Lieksa
*
LEIPOMOLIIKE IRJA MUSTONEN
Lieksa
*
LIEKSAN KIRJA- JA PAPERIKAUPPA OY
Lieksa
*
LIEKSAN KAUPPALA
Lieksa
*
KALASTUS- JA URHEILULIIKE V. KARPIN
Lieksa Pielisenk. 21
*
PIELISEN KUMI OY
Lieksa
*
OTTO PEHKONEN OY
Kello-, Kulta- ja Silmälasi-
Lieksa — Puh. 80
Sivuliike: Yhdyslinna Puh. 480
*
SARKOLAN ELOKUVAT
Lieksa
*
PIELISJÄRVEN KUNTA
*
**POHJOIS-KARJALAN AUTOALAN
LIIKKEIDEN YHDISTYS ry.**
Joensuu
*
JOENSUUN KONE JA ROMU
Teollisuusk. 15 Joensuu, puh. 3819
*
PUUSEPÄNLIKE LEVÄSVIRTA OY
Kukkolank. 4 Joensuu, puh. 4421
*
AUTOHALLI
Autokoulu ja korjaamo
Joensuu Kirkkok. 31 puh. 2514
*
JOENSUUN KAUKO - KIITO OY
Teollisuusk. 21 Joensuu puh. 3486
4448
*
SOLUTUOTE OY
Siltak. 34, Joensuu puh. 3811
*
OTTO PARVIAINEN
Juuka
*
JUUAN APTEEKKI
Juuka

JUKOLAN OSUUSKAUPPA
Porokylä
*
PIKAPALA
Porokylä
*
TOIVASEN BAARI
Porokylä
*
JOENSUUN KIRJA- JA PAPERIKAUPPA
Pankkitalo
*
TARMO OSAKEYHTIO
Joensuu
*
KIRJAPAINO OY SAVO
Tulliportink. 9—11, Kuopio
*
LAPINLAHDEN OSUUSKASSA
Lapinlahti
*
LAPINLAHDEN OSUUSMEIJERI
Lapinlahti
*
M. PUUSTJÄRVEN
Konttorikone ja -tarvike
Kuopio Tulliportinkatu 28, puh. 13 929
*
ITÄ-SUOMEN K T
Konttoritekniikka
Kuopio Kauppakatu 31
*
IISALMEN PUKIMO OY
Louhenkatu 5, Iisalmi
*
LOUHEN BAARI
Iisalmi, Louhenkatu 7
*
MATK.KOTI TAHTILINNA
Kuopio Vuorikatu 29 b
*
SAVOLAN KIRJAKAUPPA OY
Kuopio Kauppakatu 16 - Puh. 16 611
*
SUOMEN TRIKOO OY.-AB
Tampere
*
MÄNTYLÄN KAUPPA
E. Saharinen
Joensuu Mäntylä puh. 2105
*
SORTAVALAN LAATUAUTO
Kirkkokatu 16 Joensuu
*
JOENSUUN ROMUKAUPPA
Kirkkok. 19
*
KAHVILA - RUOKALA KALEVALA
Rantak. 15. Joensuu
*
JOENSUUN MOOTTORIPYÖRÄ
Joensuu, Rantakatu 26 Puh. 4470
*
O.Y. JOENSUUN VUOTA- JA NAHKAKOMPPANIA
Joensuu, Kauppak. 26
*
JOENSUUN KAHVI-BAARI
Torik. 19. puh. 2062
*
POHJOLAN RENGAS OM. JOEL REPO
Joensuu, Kirkkok. 27
*
T:mi KULTA - KULMA
Kirkkok. 12, Lappeenranta
*
T:mi AARNE TANI
Karhula
*
KYMIN KIRJAKAUPPA OY
Karhula

klichékuva lito-offset

Helsinki
Fabianinkatu 28 C
Puhelin 62 29 15, 66 23 37

Tekin voitte nyt hankkia offset- painokoneen

Teillä ei tule olemaan murhetta siitä, mistä saatte painolevynne.

Ajanmukaiset koneet, ammattitaitoinen henkilökuntamme ja johtomme suorittavat valokuvaus-, litotyö-, asennus sekä levykopiotehtävät.

Kuurnaوساستomme huoltaa painolevynne jälleen käyttöönne. Kuvalaattalaitoksemme suorittaa Teille moniväri- että mustaväri painatukseen käytettävät laatat asiantuntemuksella.

Suoritamme
painatustyönne
asiantuntemuksella,
nopeasti
ja
edullisesti

**UUDENMAAN
KIRJAPAINO OY**

Helsinki, Unioninkatu 18
Puhelin 62 42 20

